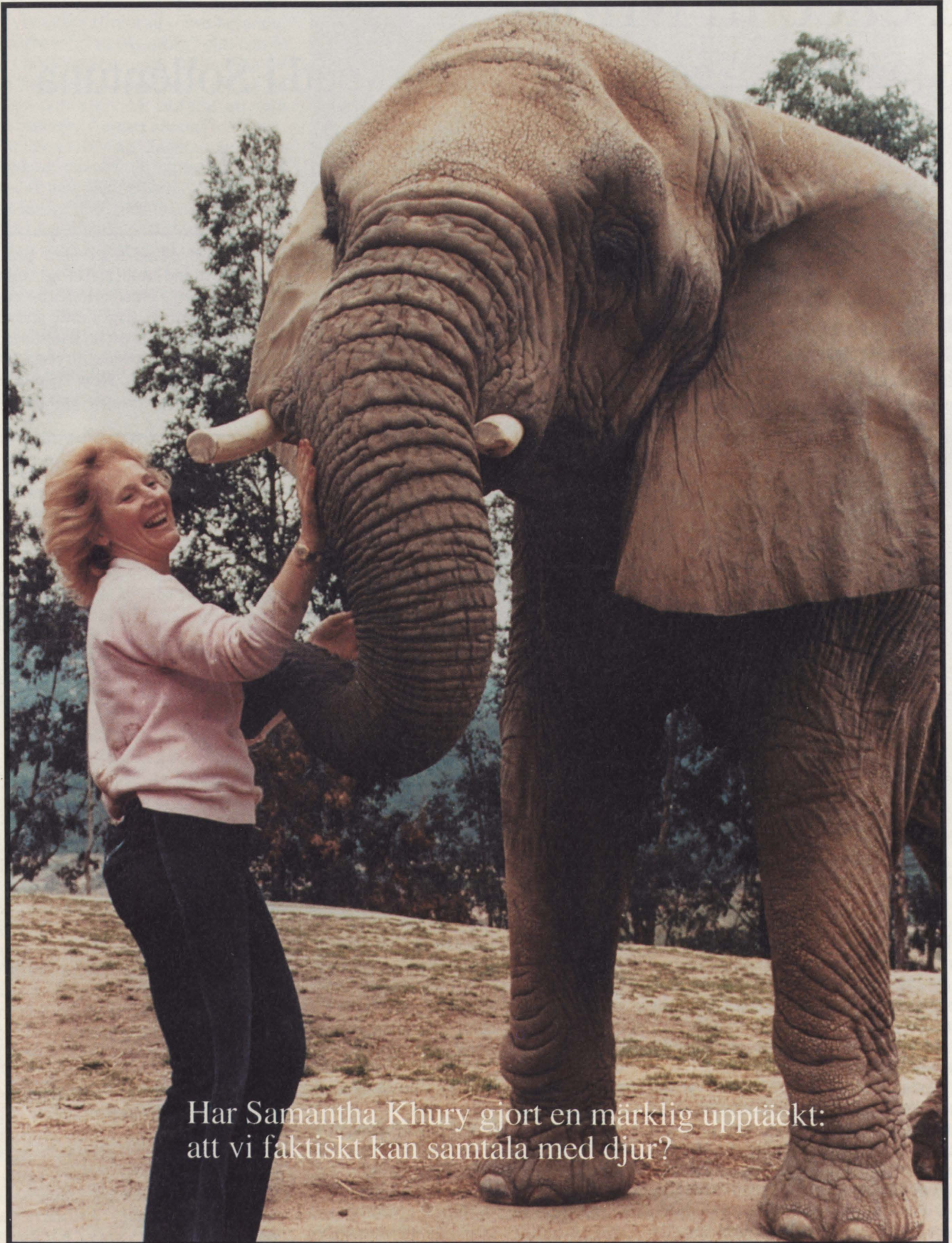

Nr 1, 1996 årgång 33
50:- inkl. moms

Sökaren

Har Samantha Khury gjort en märklig upptäckt:
att vi faktiskt kan samtala med djur?

Peace in Mind

Stor New Age-fest och -marknad i Sollentuna

Den tredje svenska peace in mind (frid i sinnet)-festivalen hölls i november i Sollentunamässan utanför Stockholm, arrangerad av en liten grupp kvinnor under ledning av eldsjelen Lotta Solana von Arnold Maurice.

Text: Åsa Freij

– En smula förvirrande!

Så summerade en besökare på Peace in Mind-festivalen sina intryck. Hon hade inte tidigare intresserat sig för "New Age" men nu passat på att titta på allt new age-aktigt som presenterades i mässhallarna i Sollentuna i mitten av november.

Och för en person med nyväckt sökarintresse för "nya tidsåldern" kunde det säkert te sig förvirrande med det stora andliga smörgåsbordet som stod dukat i hela fyra dagar.

– Frid i sinnet var inte precis vad mångfalden gav, tyckte denna besökare.

En annan "vanlig svensk", som skjutsade reportern till festivalen, ville inte ens gå in.

– Jag skulle bara bli yr i huvudet, menade han. Det skulle vara för svårsmält.

Men för gamla sökare var nog det mesta välbekant, och lättsmält.

Arrangörerna hade, liksom de två gånger festivalen hållits tidigare, gjort ett beundransvärt jobb. Servicen var god – även för journalister, som fått eget pressrum med skrivmaskiner, telefoner och telefax. Men Sökarens reporter såg ingen annan journalist där, mer än på presskonferensen.

Generalmönstring

På denna peace in mind-festival var väl de flesta med som borde delta i en sådan här generalmönstring av vad New Age-rörelsen har att erbjuda. Bland utställarna fanns:

Svenska Healingförbundet, som förklarar att via en healers händer förmedlas en energi som aktiverar och förstärker kroppens egna läkande processer.

Regnbågscentret i Motala med kurser om kristallterapi, tarmrensning, meditation och avslappning, aura-seende, regression till tidigare liv, pendel och slagruta med mera.

Tua Vita, ett center för personlig utveckling vid Urvädersgränd i Stockholm med bland annat frigörande andning, healing, yoga, handanalys, reinkarnation, tarot, astrologi och drömtolkning.

Helena Montelius, författare och medium, som säger sig kanalisera andliga guider och delfiner och lär ut kanalisering.

Theta förlag, som säljer musik och meditationsband för den nya tiden och kassetter, avsedda att lära ut hur man kanalisera.

Kristina Wennergren, som är författare till en rad New Age-böcker och bland annat säljer små kort med "insikter", exempelvis insikt 72, som lyder så här: "Mina negativa tankar kommer tillbaka och tillbaka – tills de är omvandlade till positiva tankar".

Tidskriften Utan Gräns med artiklar i New Age-anda om sådant som övernaturliga fenomen, medialitet, reinkarnation och alternativa behandlingsformer.

Baha'i-religionen, som beskriver sig som ett andligt ljus i mörker, pläderar för världsmedborgarskap och utfärdar världsmedborgarpass.

Deltog med montrar gjorde också bland andra Axelsons Gymnastiska

Peace in Mind-festivalen presenterade bland annat astrologi, aura-fotografering, chakraflödesmassage, drömtolkning, frigörande andning, healing, irisdiagnostik, kanalisering, kristallterapi, kundaliniyoga, massage, meditation, New Age-musik, reinkarnationsterapi, spådom och tarot.

Institut, bokhandeln Vattumannen, Energica Förlag, Rosenterapeuternas Riksförbund och handelshuset Kick.

För övrigt fanns där terapeuter, massörer, auraläsare och kristallkännare, organisationer, stiftelser och olika skolor som på skilda, men ibland samstämmiga, sätt tacklar livets problem.

Meditationsmadrasser att ligga på och meditationsstolar att sitta i fanns. Och mycket musik, konst och dans att höra och se.

Indianer

Tvättakta aztekindianer i sina exotiska kläder uppskattades, kanske särskilt av barnen, som annars inte erbjöds så mycket. Indianerna kunde ses strosa omkring i vimlet, småpratande med varandra i någon hörna eller övande på sina nummer – men också framträda till trummor, i full mundering. De förklarade för publiken vad de ville åskådliggöra. Även om det handlade om krig och jakt, så finns hos indianerna en djup känsla och vördnad för livet och naturen, inte minst dess andliga sida.

Vad som nästan helt saknades var mat. Man hade kunnat vänta sig att goda och nyttiga rätter serverades, tillagade efter hälsoprinciper. Men det enda som fanns var sött och salt godis samt frukt. För övrigt fanns bara det vanliga på mässans ordinarie caféer och serveringar: korv, hamburgare,

kaffe, wienerbröd, lättöl och läsk.

Man fick försöka tillgodogöra sig den andliga spisen desto bättre. Men det var svårt även för en van sökare, med så mycket att välja på. Flera program gick samtidigt. På lördag klockan 16.00 kunde man exempelvis lyssna till fyra olika föredrag – om helande, "ljusarbete", "upplysning" och astrologi i friskvården – och vid samma tid höra Tomas di Leva tala om kärlek på scenen och själv få tillfälle att tala med honom i "öppet samtal".

En poesihörna fanns, och ett "speakers' corner". Initiativtagaren till poesihörnan, Björn Karlsson, satt där mest hela tiden, och ibland hade han några likasinnade omkring sig.

Litet av andligt cocktailparty var det över festivalen också – som sig bör. De sociala kontakternas betydelse ska inte förringas. Här hejades det friskt mellan människor som mött varandra på kurser och föredrag eller som terapeut och klient eller försäljare och kund.

Delfinkanalisering

En av föredragshållarna var Eva Åsberg, jurist till professionen, som säger sig kanalisera en delfin, Dehli. En skara nyfikna ville höra vad Dehli hade att berätta om sig själv och sina artfränder. Litet märkligt var det att höra denna lilla svenska dam gång på gång säga "vi delfiner".

Eva förklarade att den stora skillnaden mellan delfiner och människor är att medan människorna intresserar sig för den yttre utvecklingen, såsom tekniken, så ägnar sig delfinerna åt andlig förkovran, åt samverkan och välvilja.

– För oss delfiner är konkurrens och krig helt främmande, sa Eva, som kanal för Dehli.

Dehli poängterade lekens betydelse och att ha en glädjefylld och humoristisk inställning till tillvaron. Delfinen upplyste oss också om att hennes art kommunicerar genom bilder, som sänds och tas emot, i stället för med ord, och att de vilar genom korta meditationsstunder, inte genom sömn. Eftersom de ofta måste hämta luft ovanför ytan, kan de inte sova i längre perioder.

Delfinen påpekade också att deras liv är lättare än vårt.

– Vi behöver inte tänka på vår överlevnad och kampen för tillvaron. Vårt livsrum är lättare att leva i, och vår kropp är enklare och mer koncentrerad. Vi har inte armar, ben, händer och fötter, fingrar och tår att hålla reda på och som energin ska spridas i. Vi kan koncentrera oss på den andliga sidan

NeuroGym. Deltagare sitter i vilstol med glasögon, som pulserar ljus, och hörlurar, som flödar ljusvågor. Detta stimulerar nervsystemet att alstra vågor som gynnar avslappning, kreativitet, inlärning och spontan problemlösning. Så sågs det i reklamen. Foto: Göran Gårder

Poesihörna med Björn Karlsson. Ett trevligt initiativ av Björn, men intresset var klart. Foto: Göran Gårder

av livet, det sociala samspelet. Vår energi är sammanhållen i vår spolformade kropp, som dessutom vilar vågrätt. Det går åt mycket energi för att hålla sig upprätt också.

Samtal med djur

Kan man verkligen tala med djur? En människa sägs i alla fall kunna det. Enligt entusiastiska vittnen har amerikanskan Samantha Khury förmågan att förstå vad djur vill säga och att själv göra sig förstådd av dem.

När hon framträdde på Peace in Mind-festivalen hade ryktet föregått

henne, och hon skulle väl vara huvudattraktionen där.

I ett TV-program en tid före festivalen kunde man se när Samantha träffade en dressyrryttarinna och hennes häst. Enligt den imponerade ryttarinnan berättade Samantha att hästen exakt sagt vad ekipaget hade för problem.

Samantha har också flera egna berättelser om att det som en häst talat om för henne stämt med vad hästen "borde" säga. En ägare till en tävlingshäst ville ha Samanthas hjälp för att få veta varför hästen var ur slag. Hästen klagade för Samantha, sa att

den var alldeles slut, eftersom den fått träna hela sommaren och inte vilat och betat alls.

När ägaren hörde detta, blev han skeptisk, eftersom hästen hade sänts till landet för just betesgång och återhämtning. Men Samantha insisterade och sa att detta var vad hästen sagt – eller rättare: det var sådana bilder hon uppfattade att hästen sände henne – och djur brukar inte ljuga.

Hästägaren tog kontakt med den person som haft hand om hästen på landet, och denne erkände då att vad Samantha sagt stämde. Han hade trots att träning, inte vila, var vad hästen behövde och hade kört hårt med den trots ägarens önskemål.

Sökte sig till djur

Men till Samanthas föredrag kom inte så mycket folk som väntat, och hon fick kalla fram den spridda publiken till de främre raderna. Hon berättade om sin svåra barndom och sin ensamhet som haft det goda med sig att hon sökt sig till djuren och fått en ovanlig kontakt med dem.

– Jag var fosterbarn, kände inte mina biologiska föräldrar och var ett ganska ensamt barn, sa hon. Djuren blev mina vänner. Men jag talade inte med dem, för jag visste inte att jag kunde. Det var inte förrän en mycket älskad katt höll på att dö, som jag började förstå. Jag satt med den i famnen och önskade och bad att den skulle bli bra och få leva. Jag kände att jag blev alldeles varm i händerna, och katten tillfrisknade. Jag trodde då att jag hade en speciell förmåga att läka och att healing var min uppgift i livet.

– Jag var konstnärlig och inlevelsefull, hade lätt för att se i bild. Detta underlättade säkert när jag senare i livet upptäckte att jag kunde sända bilder till djur och uppfatta att de sände bilder tillbaka till mig.

– Den intensiva känslan och inlevelsen när ett djur var sjukt, hjälpte mig till ett genombrott i mitt förhållande till djuren. Det var en fasan, som inte kunde flyga. I min starka koncentration, när jag ville hjälpa fågeln, kände jag det plötsligt som om jag var fågeln, och flög. Jag ville så gärna att fågeln skulle förstå att den kunde flyga – för dess skada var faktiskt läkt, och om den bara visste att den kunde flyga, så skulle den göra det. Och då, när jag starkt och tydligt upplevde att jag flög, då lyfte fasanen. Jag hade överfört min bild och upplevelse till fågeln. För första gången hade vi talat med varandra, ett djur och jag.

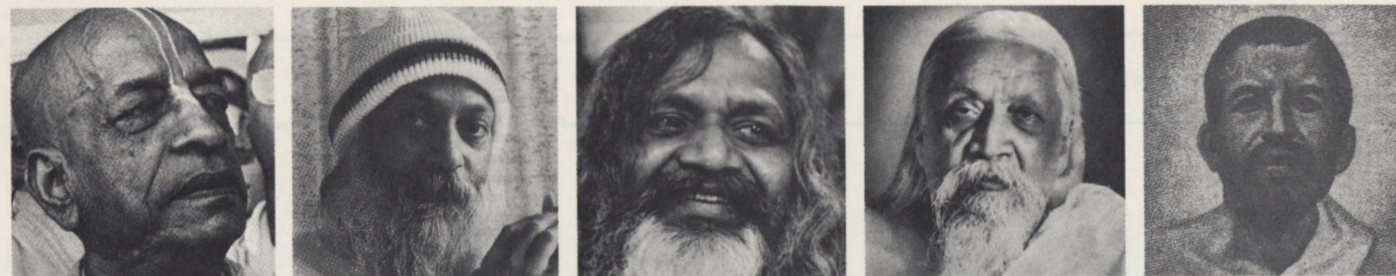
Samantha Khury berättar att människor och djur kan samtala med varandra. Foto: Göran Gårder.

– En dag kom min irländska setter fram till mig. Vi såg varandra djupt i ögonen, och jag såg i bild hur hunden sa till mig: Du ska börja träna detta! Jag gjorde då genast en övning med hunden. Jag blundade och föreställde mig att den kom med en tennisboll till mig. Bollen låg inte i hundens närhet, och den var inte alls uppmärksam på den tidigare. Efter några ögonblick

kände jag en liten duns i mitt knä. Där låg tennisbollen! Jag kan ännu känna dunsen av bollen och min upphetsning.

– Kännedom om min ovanliga förmåga spred sig. Mina barn började – om än en smula motvilligt, för de ville inte ha en underlig mamma! – fråga

Forts. på sidan 33

En god andlig lärare är aldrig perfekt. Även människor som sett djupt i verkligheten har sina personliga tillkortakommanden. Men det behöver inte göra deras visdom mindre. En handfull guruer: Prabhupada, Rajneesh, Mahesh, Aurobindo, Ramakrishna.

Andliga lärare människor med fel och brister

Skall man någonsin lita helt på en andlig lärare? Skall man tro att ens hjärtas val av ledare är en fullt upplyst och alltid förnuftig person?

Skall man tro att en enda person har alla sanningar som man behöver och att det därför bara gäller att lyssna, lära och följa den utvalda gurun?

Okritiska dyrkare

Många lärjungar betraktar sin guru eller mästare som allvis med största möjliga personliga förverkligande. De ser inga fel och brister hos gurun och ger sig hän totalt i respekt och underkastelse. Många guruer fordrar också detta av sina disciplar.

Men andliga lärare är inte alltid fria från fåfänga och egna lustar, makt- och penningbegär, de är inte alltid moraliskt högtstående utan minsta spår av egoism och låghet. Många visar högfärd och nedlåtenhet. Det behöver inte göra deras lära sämre, men lärjungen bör vara försiktig och inte ge sig hän i en okritisk dyrkan av läraren och därvid sätta sitt eget förstånd åt sidan.

När den älskade läraren visar brister och gör felsteg, bör lärjungen inte bli överraskad och förbittrad, för läraren är också en människa. Han kan ha viktiga insikter men samtidigt brista allvarligt i omdöme. Det är en allmänmänsklig svaghet att ha svårt att leva sig upp till de ideal man har.

Många lärjungar försöker på alla sätt att välvilligt förklara en lärares felsteg, eftersom de vill fortsätta att tro på honom som en förbindelselänk till Gud själv. De kanske menar att de inte rätt kan förstå allt som läraren gör, eftersom han befinner sig på en så mycket högre utvecklingsnivå än de själva. Om de förstod allt, skulle de

utan tvekan acceptera det, tror de. Men i stället borde de uppfatta den vördade lärares felsteg som naturliga mänskliga brister.

Förbittrade avfällingar

Många sökare har i besvikelse lämnat en lärare som i deras ögon inte varit perfekt. Att leva i celibat kan vara svårt för en guru med många angeläna kvinnor omkring sig. Att avstå från ägodelar kan också vara svårt, när hängivna lärjungar lämnar fram gåvor i mängd. Och det kan vara svårt att värja sig mot att bli dyrkad som en gudomens representant och en fullt upplyst människa.

Det har sagts att en god lärare sätter sitt eget ego åt sidan och blott är intresserad av lärjungens utveckling. Kanske det, men hur vanligt är det med så upphöjda gestalter? Och många andliga lärare av mindre format kan faktiskt förmedla viktig visdom.

En god lärjunge, sägs det också, strävar inte efter att höja sitt ego, utan vill bara nå visdom och godhet. Han uppfattar sig inte som en utvald utan har en ödmjuk inställning. Visst. Och det är dumt att se ned på andra, för vi gör ju alla så gott vi kan utifrån våra förutsättningar, och alla är vi universums barn på olika sökarvägar. Och alla går vi vilse, mer eller mindre.

Eviga vandrare

Många sökare har vandrat från den ena läraren till den andra, utan att finna andlig tillfredsställelse hos någon. De söker den perfekta gurun, en person som de kan ha full tillit till och låta helt bestämma över sitt liv. De har inte funnit honom. Ändå kanske varje lärare de mött har haft någonting att ge, även om ingen varit fullkomlig.

Den mogna sökaren kan själv ta ansvar för sitt liv och ur olika källor plocka det som han eller hon kan ta till sig. Han behöver ingen fadersgestalt som leder hans liv i stort och smått.

Litet till mans talar och skriver vi gärna om kärlek, och det idealet är det sannerligen inte lätt att följa. Men den som inte alltid lyckas med det, behöver för den skull inte betecknas som en humbug.

Ibland kan en enda människa, en "guru", förklara livet för en sökare. Då kan ett lyckligt andligt kärleksförhållande uppstå. Lärjungen lever glad i mästarens skugga. Ändå kan det vara klokt att fråga sig om en viss enskild människa verkligen har förstått allt, till skillnad från andra. Kanske bör en sökare se på en Martinus, en Brunton, en Jesus, en Buddha som bröder på sökandets väg snarare än som allvisa personer vars ord det bara gäller att följa.

Envar har sin främsta guru inom sig själv. Den gurun utvecklar sin egen urskillningsförmåga. Lyssnar man inte på den inre läraren, kan man synas vara en andlig papegoja utan egna tankar.

Vi är nog alla okunniga, mer eller mindre, även guruerna. De stora Sanningarna flyr undan från oss. Men det får vi leva med. Och det gör vårt liv grundligt och stimulerande. "Den mätta dagen, den är aldrig störst. Den bästa dagen är en dag av törst", diktade Karin Boye. Framme vid Sanningens Port skulle vi kanske ledsna.

Men de som menar sig ha trätt genom vishetens Port och sett stora sammanhang bör respekteras. Vi kan glädjas med dem. Envar har sin egen väg att gå, och olika vägar har olika mål.

SM

Psi-forskningen är seriös och har gett imponerande resultat

Skeptiker går gärna ut med påståendet att det saknas anledning tro att paranormala fenomen existerar. Göran Brusewitz, ordförande i Sällskapet för Parapsykologisk Forskning, och Sökarens redaktör bemöter skeptikerna.

Text: Göran Brusewitz och SM

I nr 3, 1995 av den populärvetenskapliga tidskriften Forskning och Framsteg har *Sven Ove Hansson* fått utrymme att skriva om parapsykologi och pseudovetenskap. Artikelrubriken är "Ett enskilda experiment bevisar ingenting!".

Vi känner Sven Ove Hansson sedan flera år som den kanske främste svenske kritikern av pseudovetenskap. Han får gärna attackera falsk vetenskap, men när han hänför parapsykologin till pseudovetenskapen, måste vi protestera. Vi har ännu inte

Denna kvinna är "sändare" under ett parapsykologiskt försök. Men numer är valet av bilder, som skall sändas, helt slumpmässigt genom en automatisk procedur.

Åtskilliga parapsykologer har rapporterat att de har iakttagit tankeläsning i sina laboratorier. Men inget av dessa försök har visat sig vara upprepbar. Man har hittills inte funnit en enda person som i välkontrollerade och upprepbara försök har kunnat åstadkomma tankeläsning eller fjärrsyn.

De som påstår att paranormala fenomen är experimentellt påvisade har alltså missförstått vad det innebär att påvisa någonting experimentellt. Enstaka försöksrapporter räcker inte, särskilt inte inom ett område med så många svårbemästrade felkällor som parapsykologin har visat sig vara behäftad med.

Sven Ove Hansson i Forskning och Framsteg.

läst något av honom i detta ämne, där han visar gedigna kunskaper om metoder, resultat och idéer och visar att han följer debatten och utvecklingen inom området.

Det har hänt mycket inom parapsykologin under senare år. Bland annat har man fått mycket lovande resultat i försök med slumpvals-generator (ledande forskare: *Helmut Schmidt*). Urvalet av tal som kommer fram i en slumpvals-generator styrs av en naturens slumpprocess, nämligen radioaktivt sönderfall. För försökspersoner gäller det att antingen försöka påverka processen eller försöka förutsäga den. Flera laboratorier, bland annat ett vid det ärevärdiga Princeton University i USA, har fått imponerande resultat (ledande forskare: *Robert Jahn*).

Även med den så kallade ganzfeld-tekniken har lovande resultat erhållits. Denna teknik kan i korthet beskrivas så att en försöksperson får halverade pingpongballar fasttejpade för ögonen och hörlurar för öronen, så att

han endast hör ett lätt brus. Sålunda avskärmad från normala sinnesintryck förs han in i ett avslappnat, inåtvänt tillstånd och skall försöka "ta emot" bilder som någon "sänder" från ett annat rum. Bilderna kan vara videosekvenser, slumpvis valda. Hela metodiken är automatiserad, så att fel-möjligheterna minimerats. De resultat man uppnått med denna teknik har imponerat även på kritikerna (ledande forskare: *Charles Honorton*).

Skeptiker ger missvisande bild

Den bild av parapsykologin som Sven Ove Hansson sprider, är missvisande. Parapsykologin är fortfarande en kontroversiell vetenskap, men någon pseudovetenskap är den inte.

Redaktören för Forskning och Framsteg, *Björn Fjæstad*, berömmar i en ledare Föreningen Vetenskap och Folkbildning, där Sven Ove Hansson är en ledande medlem. Han skriver att den bekämpar ovetenskap. "Den har dock inte möjlighet att systematiskt följa och angripa all publicering av pseudovetenskap i Sverige, utan är snarare ett informationsnät för de redan upplysta. Tyvärr har dess tidskrift Folkvett en mycket begränsad spridning, och den citeras alltför sällan."

Skeptikerna inom Vetenskap och Folkbildning har en lovvärd ambition att avslöja falsk vetenskap, men de sprider också villfarelser genom sina fördomar och sin brist på djupare kunskap. Sven Ove Hansson och hans skeptikerkolleger har tydligen bestämt sig för att parapsykologiska fenomen inte finns. De gör ett urval ur ämneslitteraturen med syfte att få stöd för sina åsikter.

Jag (GB) har följt utvecklingen inom parapsykologin de senaste 15 åren, läser facktidskrifterna, deltar i kongresser, men är också intresserad av kritikernas argument och prenumererade i flera år på Vetenskap och Folkbildnings tidskrift Folkvett. De brukar undvika att ta upp den forskning som vi inom Sällskapet för Parapsykologisk Forskning anser representativ för den vetenskapliga parapsykologin; när det någon gång skett, har den avfärdats på ett osakligt sätt.

En korrekt bild av parapsykologin gav psykologidocenten och parapsykologen *Adrian Parker* i en artikel förra året i Svenska Dagbladet – den infördes i en liknande version i Sökaren nr 5, 1994. I den vetenskapligt respekterade tidskriften Behavioral and Brain Sciences, december 1987,

Med halverade pingpongballar för ögonen och ett lätt brus i öronen kommer försökspersonen i ett mentalt tillstånd som underlättar "mottagandet" av telepatiskt sända bilder.

finns en god introduktion till parapsykologin. Där görs en genomgång av ämnet med två längre artiklar, en mot parapsykologin och en för – denna forsknings status genomgås och argument granskas. Där förekommer också flera korta inlägg från ledande personer inom området.

Fördomsfri forskning är angelägen

I ledaren i nr 6, 1995, av Forskning och Framsteg kommenterar *Björn Fjæstad* läsareaktioner efter hans egen tidigare ledare och Sven Ove Hanssons artikel. Han skriver att man inte får ge upp kampen mot pseudovetenskapen, och det håller vi med om. Många människor, inte minst ungdomar, intresserar sig för litet udda fenomen, exempelvis jordstrålning, som *Fjæstad* nämner, och då är det angeläget att kompetenta forskare med öppet sinne vill försöka kontrollera om det ligger någon sanning i dessa påståenden – utan att de för den skull blir föremål för försmädliga kommentarer från kolleger.

Nedsättande utlåtanden är något som de forskare, som vågar ge sig in på det paranormala området, inte sällan drabbas av, alldeles oavsett deras vetenskapliga kompetens för övrigt. Detta leder helt säkert till att flera

goda forskare med ett intresse för studier av paranormala fenomen avstår från att forska inom området, eftersom de inte har tillräckligt mod – de är kanske rädda om sitt eget och sin familjs anseende.

Det är naturligtvis genom vetenskapliga undersökningar av de märkliga så kallade psi-fenomenen som det går att bekräfta eller vederlägga deras existens. Studier som hittills gjorts har visat att psi-fenomen finns. Ändå är en stor del av den vetenskapliga världen inte övertygad. För den skull jobbar parapsykologer fortfarande med uppgiften att fullt övertygande bevisa fenomenens existens, trots att den vetenskapliga uppgiften idag borde vara att förklara fenomenen och inpassa dem i en världsbild.

Fjæstad kommenterar i en ledare påståendena att kristaller på någons mage botar sjukdomar och att Currykryss under sängen leder till ohälsa. Han skriver att dessa uppgifter går att undersöka med sedvanlig vetenskaplig metodik. Ja, precis så är det! Detta är frågor för empirisk vetenskap. *Fjæstad* tillägger: "Men det är här forskarna inte ställer upp. De anser påståendena så galna att de inte ens är värda att undersökas. Jag kan förstå denna ståndpunkt, men om man samtidigt betänker att tiotals procent av våra ungdomar förefaller tro på dessa läror

så är detta i sig skäl nog att ägna viss möda åt att vederlägga tokigheterna".

Fjæstad märker kanske inte att han här uttrycker en fördom, som står i strid med vetenskaplig anda. Avsikten med denna forskning skulle alltså enligt hans mening inte vara att undersöka om de påstådda fenomenen finns, utan i stället att påvisa att de inte gör det! Samma inställning har otvivelaktigt många så kallade skeptiker.

Vi delar Fjæstads uppfattning att påståenden om vissa märkliga fenomen bör granskas – men till skillnad från honom anser vi att granskningen bör ske utan förutfattad mening.

Viss uppreparhet finns

Till Sven Ove Hansson måste genmälas att de parapsykologiska resultaten inte bygger på enstaka experiment som här och där, då och då, har fått resultat som felaktigt tolkats som bevis på psi-fenomen, utan i stället på en lång rad experiment som, när de utförts på liknande sätt, upprepade gånger gett liknande resultat. Det finns alltså en viss uppreparhet, men parapsykologin är ingen exakt vetenskap, och kan inte vara det. Resultaten är därför inte lika upprepbara som inom exempelvis fysiken. Man kan inte tvinga fram fenomen som har sin grund i det fria och

ständigt skiftande själslivet.

Man kommer i detta sammanhang in på *försöksledareffekten*. Det har i flera försök visat sig att experimentatorns inställning och personlighet har stor betydelse för resultaten, och detta kan inte vara överraskande, eftersom fenomenen har sin upprinnelse i det känsliga psyket. När negativt inställda personer utför experiment, får de oftast ingen upprepning av parapsykologers resultat. Det är också känt att vissa parapsykologer sällan eller aldrig får positiva resultat, medan vissa andra ofta får det. Detta har inget att göra med forskarnas kompetens, utan med deras personlighet. En entusiastmerande forskare kan stimulera psi hos försökspersoner, till skillnad från en butter, okarismatisk person och – ännu värre – en uttalad skeptiker, vilken med sin attityd motverkar psi.

(Enligt en annan tolkning av försöksledareffekten kan försöksledaren direkt med sin egen psi-förmåga påverka resultaten.)

Skeptiker tror att de, till skillnad från parapsykologerna, är kompetenta forskare. När skeptiker misslyckas med att upprepa parapsykologiska resultat, tror de att detta visar att fenomenen inte existerar, och de påstår sedan gärna offentligt att det saknas skäl tro på psi. De är okunniga om

Göran Brusewitz

försöksledareffekten eller vill inte räkna med den, eftersom ett erkännande av försöksledarens avgörande inverkan på experimenten skulle innebära ett medgivande att en väsentlig del av den grund som skeptikerna står på, är ogiltig.

Även försökspersonernas attityd har betydelse. Gertrude Schmeidler har i ESP-försök visat att vanliga försökspersoner (vilka inte särskilt utvalts på grund av visad psi-förmåga) som tror att paranormala fenomen är möjliga, får bättre resultat än personer som inte tror att sådana fenomen finns. Dessa resultat räknas till de viktigaste inom parapsykologin.

Psi-fenomenen är svårfångade, undflyende – även för goda parapsykologiska forskare – men vi kan tydligt se att de existerar.

Sällskapet för Parapsykologisk Forskning kan i viss utsträckning genom John Björkhems minnesfond ekonomiskt stödja psi-forskning.

Kritik i nya tiden

Sökaren är ett forum för bland annat ett kunnigt ifrågasättande.

Under 1994 och 1995 har vi haft i genomsnitt tre mer eller mindre kritiska inslag per nummer. Många av dessa har varit korta, såsom bokrecensioner, notiser och insändare, men åtskilliga har varit större, tunga inlägg. Här nedan nämns en del av den viktigaste kritiken.

Nr 1, 1994

Kundalini kan vara farligt. I anslutning till ett reportage om kundaliniyoga finns en notis om psykiatern Bo Gunnar Johnsons erfarenheter och uppfattning. Den visar att det är viktigt att vara försiktig med kundaliniyoga. Utövaren kan drabbas av svår psykos.

Det feltolkade Atlantis. I ett debattinlägg hävdar Denis Lindbohm att Atlantis aldrig har funnits. Det är staden Troja som är förebild för sagan om Atlantis.

Nr 2, 1994

Därför tror jag inte på astrologi. Astronomidocenten Curt Roslund visar på skillnader mellan vetenskap och astrologi och förklarar varför astrologi inte är en vetenskap.

Naturlig förklaring till UFO-foto. I en artikel från en amerikansk UFO-tidskrift visas den naturliga förklaringen till ett välkänt UFO-foto.

Nr 3, 1994

Platons Atlantis, diktning som tagits på allvar. Fil. dr Lars Gahrn beskriver Atlantis som en fantasi av Platon.

Skeptisk prövning en värdefull metod. Referat av grundtankar hos en ledande amerikansk skeptiker, filosofiprofessorn Paul Kurtz.

Nr 4, 1994

Predikade Jesus reinkarnation och karma? Svaret på frågan måste anses vara nej.

Nr 5, 1994

Nessie avslöjad? Notis om Loch Ness-odjuret. Berömt foto av "odjuret" sägs vara ett falsarium. En nu nittioårig man har erkänt.

När domedagen uteblir. Religionshistorikern Terje Emberland berättar om "domedagssekt", där man trott på omvälvande händelser som sedan aldrig inträffat. En grupp i Amerika blev lurad av ett skriftmedium.

Rena smörjan! sa Randi. Artikel om en bok av skeptikern James Randi, som bland annat vänder sig mot TM, Däniken, astrologin, biorytmteorin och slagrutan.

Nr 6, 1994

Origenes och själavandringen. Notis om den store kyrkoläraren, som inte trodde på reinkarnationen – tvärt emot vad man ofta får höra.

Nr 2, 1995

Den otroliga Rauni-Leena Luukanen. Kritisk recension av en UFO-bok, som saknar noggrant angivna källor till märkliga uttalanden.

Reflexioner vid en aurakamera. Lennart Lidfors förklarar att aurafotografering är bluff.

Nr 3, 1995

"Den dolda människan". I en artikel, som framför allt bygger på psykologen och parapsykologen Harald Schjelderup, ges en vetenskapsmans syn på mediala fenomen.

Fallet Gyatri Swami. Parapsykologerna Haraldsson och Houtkooper redogör för en kritisk studie av en indisk "mirakelman", som tycks fuska.

Vilseledande mästare. En kritisk granskning av Alexander Markus påståenden om sig själv.

Nr 4, 1995

Kanaliserade dumheter. Mikael Hedlund riktar skarp kritik mot Anders B. Johansson, som tror på budskap från ett medium att sirianer snart kommer att ta över jorden och försöker få folk att betala honom pengar för att bli ambassadörer för Sirius.

Inre källor. Kritiskt om inre röster, tankeöverföring, klärvoajans, transtal och automatisk skrift som vanliga informationskällor i den nya tiden.

Nr 5, 1995

Är Sai Babas mirakler äkta? Om en bok, skriven av en skeptiker, som anser att Sai Baba aldrig har utfört några mirakler.

MJ 12-dokumentet. Inlägg för och mot.

Om Sökaren försvinner, vilket forum finns då för sakligt, kritiskt ifrågasättande inom våra intresseområden? Knapast något alls.

En försöksperson koncentrerar sig på att telepatiskt "sända" en bild till en mottagare i annat rum.

"Varje religion har sin speciella kvalitet."

Varför just Avery Solomon?

Ett seminarium med Avery Solomon arrangerades i somras av Anna Bornstein i samarbete med Larsons förlag. Solomon kommer från filosofistudiecentret Wisdom's Goldenrod i Ithaca, New York.

Text: Åsa Freij

Av sommarens stora utbud av andliga program väljer jag och ett 30-tal andra sökare ett seminarium med Avery Solomon från USA.

De flesta av deltagarna tycks vara personer som antingen prövat flera andliga vägar och inte stannat för någon eller nästan inte prövat något alls i samma stil. De är kritiska och tycker att det skall vara något riktigt seriöst och vederhäftigt, om det ska vara värt tiden och pengarna. Och sådant är inte alldeles lätt att finna.

Men Avery har det, säger de som lyssnade på honom för två år sedan, när han var i Sverige förra gången, eller har hört honom i USA.

Marie Kvarngård, forskollärare, förklarar sitt intresse så här:

– Avery skiljer sig från många andra som vill dela med sig av vad de anser sig ha funnit. De lämnar en oftast oberörd. Men Avery ger intrycket, åtminstone på mig, att vara genuin, och jag tror att de andra som valt att lyssna på honom känner på samma sätt. Han har stor filosofisk kunskap, och jag tror att han också har ett äkta intresse av att leva det han lär. Sådant är svårt att finna. Och jag vet ju att detta inte

bara är *mitt* intryck.

– Jag har också varit i USA vid centret för filosofiska studier, Wisdom's Goldenrod, där Avery först var elev, sedan blev ett slags lärarassistent och nu är lärare. Jag har i viss mån kunnat följa hans undervisning. Han är en fin efterföljare till den av mig beundrade Anthony Damiani, som nu är död men som ledde de mycket djupgående studierna vid filosoficentret i USA i många år.

– Avery förmedlar också kunskapen hos Dalai Lama och Paul Brunton på ett sätt som är jämförbart lätt att ta till sig, trots att det handlar om komplicerade frågor, förstår Marie och tillägger:

– Det händer något med en själv vid Averages undervisning på ett sätt som i alla fall *jag* sällan har upplevt. Man blir berörd på djupet.

Vill inte att folk ska "tro"

Det som tilltalar de flesta, som är intresserade av Averages undervisning, är att han i sina lärares anda inte vill bilda någon skola, inte vill att människor ska "tro" någonting och inte sätter det han själv lär ut eller förmedlar i motsats till andra läror.

Avery säger som Dalai Lama, som han ibland citerar: "Varje religion har sin speciella kvalitet."

Liksom Dalai Lama, Paul Brunton och Anthony Damiani vill han söka likheter, gemensamma nämnare, hos olika livsåskådningar – inte skillnader.

– De skillnader som finns är som regel på ytan. Ju djupare man tränger in i en religion eller en filosofi, desto klarare blir det att olika uttryck inom olika åskådningar står för samma sanning och upplevelse, förklarar Avery. Men olika religioner och skolor kan passa olika människor genom att de framhåller olika saker och formulerar sig på olika sätt.

Avery representerar främst en intellektuell väg, en tänkandets väg, men har med åren "mjuknat" och närmat sig känslans och den inre upplevelsens väg. Detta tar sig under Stockholmsbesöket uttryck i att han exempelvis tar upp vissa upplevelseövningar. Han undervisar alltså inte bara teoretiskt som tidigare.

Seminarier börjar med just en upplevelseövning. Deltagarna får hjälp att känna varandra och sig själva genom att man parvis berättar om sig själv utifrån frågan "vem är du egentligen?"

Sedan berättar den ena i varje övningspar vad den andra har sagt – och så byter man roll. Man ser varandra i ögonen och uppmanas att tänka och känna sig in i hur den andra är en själslig varelse liksom man själv, med sorger, önskningar, behov...

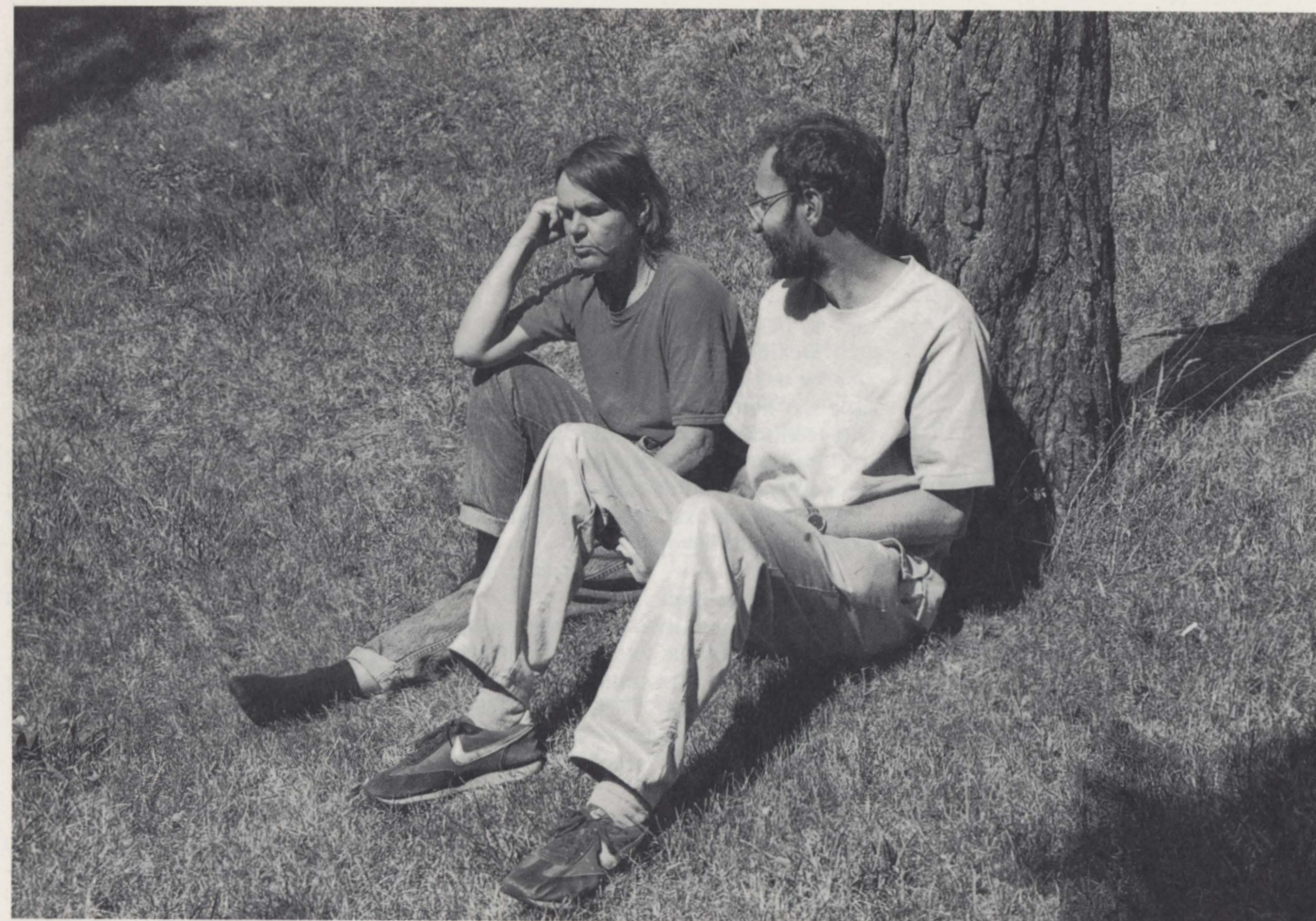
Några besvarar frågan på djupaste andliga sätt. En beskriver sig som "en odödlig gnista av ljus, som ingår i den allt omfattande livsenergin". En annan säger mer enkelt livsnära att han är stolt far till fyra barn och en tredje meddelar att hon är en rädd liten flicka som nu äntligen börjar tro på sig själv.

Avery leder också en stilla, mycket långsamt gående meditation – koncentrationen är på varje steg, ungefär som när man i en annan sorts meditation följer sina andetag med uppmärksamhet – och så kramar han sin fru, ömt, varsamt och länge.

Fru Solomon, Carrie, är tyst och tillbakadragen, säger inte mycket. Hon sitter på sin stol långt bak i rummet och stickar eller virkar hela tiden. Man kan få intrycket att hon inte förstår så mycket av vad som sägs och inte är så intresserad, kanske inte alls lagd åt det filosofiska hållet.

Men så plötsligt begär hon ordet, spontant och äkta, när hon känner att hon har något att säga – så förefaller det. Virkningen vilar i knät, och rösten är säker. Allas blickar vänds åt hennes håll. Inlägget är skärpt och inte

Avery Solomon filosoferar i Paul Bruntons efterföljd.

Åsa Freij intervjuar Avery Solomon.

minst Avery lyssnar uppmärksam och nickar. Det är som om Carrie sa just det som fattades för att bilden av det som Avery försökte förklara skulle bli hel. Men i pausen återtar hon sin lågmälda profil. När man vill ta upp ett filosofiskt spørsmål med henne, säger hon:

– Fråga Avery, det är han som är läraren, det är han som är filosofen.

Och det sägs med respekt.

Filosofens fru leder dock sina egna kurser, framkommer det. Och hon har ett yrke som kräver mer framåtanda än det flitiga virkandet visar – journalisten.

Människor från olika "walks of life" har samlats hos Robert Larson och hans familj. Det Larsonska hemmet är också kontor och lager för Larsons förlag, som ger ut bl a Paul Bruntons böcker, översatta av Anna Bornstein. Den upptagna skådespelerskan Ylva Löf har med svårighet och på sömnens bekostnad tagit sig tid att vara med åtminstone två kvällar, affärs mannen och jordbrukaren Torgny

Greveby har under tre dagar satt filosofiseminarier före allt annat och rest upp till Stockholm från Bohuslän. Ensamstående mammor har skaffat extra barnvakt. Och bokförlaget stänger av sina telefoner tidigare de här dagarna.

God pedagog

Avery fängslar alla trots sin anspråkslösa framtoning. Han viker ihop sin tonårgängliga lekamen med benen i kors i en stor fåtölj och pratar fritt ur hjärtat och med många humoristiska inslag i tal och teckningar. Han har ett lättsamt sätt att tackla svåra ämnen, och han ritar själens och medvetandets olika nivåer som roliga streckgubbar.

Men en av kvällarna förblir han tyst, när han skall inleda sin föreläsning. Han börjar säga några ord, men så hejdar han sig, tittar ned, säger ingenting på en lång stund. Det börjar nästan bli pinsamt – kommer han av sig så? Men så ber han om ursäkt utan tecken på genans och säger att han

känner att något höll på att bli fel och att vi ska meditera en stund tillsammans först. Alla gör så. Sedan kommer Avery igång, och så småningom förklarar han att han tydligt känner, när äktheten inte är där – vare sig, förklarar han, det är hos honom själv det brister eller det finns spänningar i rummet.

I pauserna vill alla tala med Avery, ta upp något som de länge funderat på, få närmare förklarat något som han sagt. Och Avery ställer upp. Både han själv och de som frågar glömmar att han inte hinner äta.

En pausfråga kan vara:

– Avery, hur är det egentligen med den fria viljan, anser du? Har vi en fri vilja eller finns det en gudomlig plan för allt och alla, vilken måste följas?

Som den pedagog han är, ber Avery frågaren återkomma senare, när alla är samlade igen. (Avery är ju också "vanlig" pedagog. Han undervisar i matematik på Cornell University.) Nu berömmar han – också pedagogiskt men säkert också helt spontant – frågestäl-

"Genom den fria viljan förverkligar människan det som världsmedvetandet har utstakat för henne."

laren för att denne tar upp ett intressant problem, men han vill att alla ska få del av svaret.

Frågan om viljans frihet får dock trängas med många andra djupa spörsmål. Tiden medger inte att man går på djupet med allt. Viktigt för Avery som pedagog är också att stimulera sina elever och åhörare till eget tänkande. Dogmatiska svar är inte hans stil. Alla är för honom forskare och sökare – även de andliga lärarna.

Averys svar på frågan om den fria viljan blir kort. Det ger kanske åhörarna en smula ledning och klarhet, men än mer något att fundera över. Det är också pedagogiskt – nästan i zenmästarstil. Han citerar Paul Brunton:

– Genom den fria viljan förverkligar människan det som världsmedvetandet har utstakat för henne.

Och så ler han – särskilt när han märker att flera deltagare höjer på ögonbrynen och vänder sig frågande mot varandra med spontana kommentarer. Man söker liksom stöd hos varandra och vill se om andra är lika förbryllade som man själv. Averys citat är ju på sätt och vis en paradox.

Svårtydd verklighet

Avery visar också bilder av den sort man kan uppfatta på flera olika sätt. Först ger en bild intrycket att vara en kub med en sida vänd mot en – sedan ser man att det kan vara en tom låda med öppningen mot en själv – och därefter ser man bara detta och har svårt att få tillbaka den första bilden i huvudet. Den övningen ger en antydning om hur svår verkligheten är att fånga och även hur olika samma verklighet kan ses.

– Det finns något som hela tiden står mellan oss och verkligheten och gör verkligheten i stort sett omöjlig att se som den är, betonar Avery, och detta konstaterande går som en röd tråd genom hans undervisning.

Här syns Avery nästan dogmatisk, såsom en del sådana förkunnare som den här publiken inte tycktes ha mycket till övers för. Men se, Avery stannar aldrig vid att bara påstå något. Han tycks alltid kunna motivera varför något är så eller så. Och allra bäst är hans sätt att motivera. Han gör det genom att bara påvisa faktum som eleverna snart själva kan konstatera och som de själva sedan kan se leder till den slutsats som Avery framlagt.

Eller också säger han bara att det är vad han själv "tycker är mest sannolikt". Han kan också fråga publiken om den har någon bättre förklaring. Det har den oftast inte. Några frågor och motargument kan komma upp, men Avery bemöter dem också så att frågaren blir tyst – inte tyst för att han blir nedtystad utan för att han verkligen ser logiken och fått sin fråga mer än väl besvarad.

– Det är det jag menar är så bra med Avery och så ovanligt. Han kan följa upp det han säger så väl och så helt, säger Marie förtydligande, när vi pratar om just detta i en paus.

Vad är det då för "något" som alltid står emellan oss och verkligheten, som Avery talar om?

– Detta "något" är jag själv, mitt ego, förklarar han.

Egot tolkar alltså verkligheten på sitt eget speciella sätt. Verkligheten når oss genom våra sinnen; hur den är i sig själv vet vi inte. Dessutom påverkas vår bild av världen av våra personliga egenskaper, erfarenheter och föreställningar.

Anthony Damiani, som var Averys lärare och den man som hela filosoficentret i Ithaca byggdes upp kring, har skrivit en bok på detta tema. Den tillkom på så sätt att hans lärjungar efter hans död sammanställde hans rikliga anteckningar till en bok med titeln "Standing in your own way" (ung. att stå i vägen för sig själv). Avery håller upp boken och viftar med den så att alla kan se. Han låter förstå att detta är något av en bibel för honom själv.

– Om det finns ett tips om en genväg till filosofisk kunskap, säger Avery strax därefter, så är det detta: Lagg märke till ditt eget medvetande, det som upplever världen! Iaktta hela tiden hur det arbetar!

Då märker man alltså hur ens tankar uppkommer, varför man blir irriterad, rädd, grämer sig över sådant som varit och oroar sig för framtiden och så vidare.

Han har också ett annat tips, en genväg via känslan:

– Ha alltid Gud i minnet! Vad du än gör i övrigt, låt minnet av eller tanken på Gud finnas med som en bakgrund hela tiden. Gör det precis som när en nyförälskad alltid är medveten om och glad över att den älskade finns. Tanken och känslan finns där, även när han är upptagen med något helt annat: arbetar, läser, pratar med någon.

Så snart Avery har sagt "Gud", ber han nästan om ursäkt för det, som om han läser tankar som säkert finns bland åhörarna, ungefär: Varför använder han nu plötsligt det traditionella och mångtydiga ordet Gud? Det är ju för att nå bortom det människor kallar Gud och få djupare och mer vetenskapliga förklaringar som vi lyssnar till just en lärare som Avery.

– Ordet Gud, svarar Avery på uttalade frågor, tilltalar inte en del. Det ger inte intellektet svar nog och det kan ha så många olika känsloladdningar. Vi kan säga "världsmedvetande" i stället eller "det högre jaget" eller "kärlek". Men ordet Gud, som även Paul Brunton då och då använder i sina böcker, kan täcka allt det där – det fyller en funktion därför att det ändå för det mesta föder tankar och känslor av vördnad inför något högre, som är ogripbart på vår vanliga nivå. Det hjälper oss därmed också på väg mot en högre nivå av vårt medvetande.

Kärlek är nummer ett

Avery varnar också för "kunskap utan kärlek". Kunskap kan bli som en infektion, om den inte används rätt, säger han (ungefär) i det han citerar någon (jag minns inte vem).

Flera gånger återkommer han till det enkla, det kärleksfulla och de goda gärningarna som det viktigaste i livet.

– En enda barmhärtig handling väger tyngre än år av meditation och andliga studier, framhåller han genom ett citat.

Det är nästan som om han vill suddat ut allt det teoretiska han dittills sagt och som åhörarna med viss möda nu äntligen börjat ta till sig.

Kan det vara så att en samfällad känsla av förvåning och besvikelse lägrar sig över församlingen? I alla fall ger någon röst åt detta: Men varför läsa, lyssna och diskutera som vi gör här då? Och du har ju själv studerat och mediterat så mycket.

– Jo, svarar Avery, som förstås har ett svar även på detta, vi behöver *många* sätt att närma oss sanningen. Intellektuell förståelse räcker inte. Men utan intellektuell förståelse hamnar vi lätt i svårigheter. När känslomässigt tvivel kommer, är teoretisk kunskap något att falla tillbaka på. Känslomässiga upplevelser av något högre, bortom tanken, som exempelvis meditation kan ge, är å andra sidan

"Världen existerar inte utanför oss själva."

något att minnas, när tvivel på hållbarheten i de filosofiska teorierna kanske sätter in. Genom att vi kan förklara med ord, som talar till förståndet, och dessutom berätta om egna inre upplevelser, kan vi hjälpa andra som famlar i större tomrum än vi själva. Och genom goda handlingar kan vi visa att det vi lärt oss påverkar oss.

Avery betonar vad Paul Brunton framhållit som väsentligt: Att vi inte slår oss till ro, sedan vi funnit de andliga sanningarna. Det gör inte världen någon nytta om jag sitter i min egen sällhet i en grotta i Himalaya. Att dra sig tillbaka för att nå insikt är bara ett steg på vägen. Sedan måste den förståelse man fått ge frukt i världen.

Det största hindret för andlig utveckling är man själv, dvs så länge man identifierar sig med sitt ego, säger Avery.

Egot – vad är det? Paul Brunton ägnar flera volymer åt egot. Kanske kan man i korthet säga att egot är den del av människan som själslig varelse som är längst ut på yttersta grenen, medan trädet är den stora gemensamma andliga verklighet som vi härrör från och som är grunden för vår existens. När vi "glömt" denna vår grund, är vi som små ensamma blad som ser andra stackars ensamma små blad omkring sig utan att inse hur hur dessa har en med oss gemensam stam och att vi således hör ihop med dem. Ur denna okunnighet kan den ångest uppstå som ofta ger en människa anledning att beträda sökandets väg.

Egot vill, mer än något annat, tillbaka till sin andliga hemvist, uppleva sammansmältningen med den stora livsenergin, såsom ibland kan ske i en glimt av klarhet, exempelvis under meditation.

Men egot vill också in i det sista vara sig själv nog och inte böja sig i ödmjukhet och erkänna sambandet med och beroendet av allt och alla i det fantastiska mysterium som är livet.

– Låt dig inte luras! säger Avery. Tro inte att egot släppt sitt grepp för att du börjat ägna dig åt andlighet. Egot har antagligen bara blivit förslagnare. Andligt högmod är ett av de största hindren för andlig utveckling.

Att försöka utplåna egot är dock en alltför svår uppgift. Egot är en del av det kroppsliga livet. Men vi kan göra egot till ett redskap i stället för att vi är redskap för vårt eget ego. Bara att börja tänka att jag *har* ett ego innebär att jag börjat identifiera mig med nå-

got som är högre än egot. Jag *är* inte länge mitt ego eller min kropp, utan jag är i grunden själva livsträdet eller överjaget.

Mentalismen

Mentalismen, som bygger på Paul Bruntons tankar, är en viktig del i Averys undervisning.

– Världen kan inte existera oberoende av den som upplever den, förklarar han – ja, den "materiella" världen finns bara i våra tankar. Världen existerar inte utanför oss själva. Vår erfarenhetsvärld, som är den enda värld vi känner till, består av de former, färger, ljud osv, som vårt medvetande klär den i, och de formerna är ingenting annat än egenskaper hos vårt eget medvetande.

– Även en del västerländska filosofer, såsom Berkely, har kommit fram

till att allt vi upplever, existerar inom vårt medvetande, fortsätter Avery. Dock kan det personliga medvetandet inte vara källan till den värld vi känner. Vi kan inte skapa exempelvis berg, sjöar och växtlighet – och inte oss själva – det vet vi.

– Om vi håller oss till vad vi vet, kan vi inte hävda att det finns en materia som är oberoende av medvetande, för det vore en spekulativ utan grund. Vad vi upplever är i stället olika former av medvetande. Allt i vår erfarenhetsvärld är "tankestoff", men det måste finnas ett högre medvetande än vårt personliga, som tänker fram universum. Paul Brunton kallar detta medvetande för världsmedvetandet. Våra individuella medvetanden tar inifrån emot impulser från detta, vilka de sedan omformar till vår upplevelse av en sinnevärld.

Nyårsdikt

Det gamla året
kastar masken

det nya
stiger naket fram

skapa det
lev det
älska det

varje dag
ett nytt steg
i evighetens dans

Eva Jagrell

Kristendomen och New Age

Hur skall en människa vara? Där om har det skrivits många ord i många böcker. Etik (morallära) kallas ämnet. Frågan har diskuterats av filosofer, som skrivit otaliga avhandlingar och uppsatser för att förklara sin mening; den har också belysts av predikanter, som sagt sig förstå Gud, och av politiker, som utlagt vad som krävs av en god medborgare.

Många kloka ord har yttrats och skrivits. Citatböcker är fyllda av levnadsvisdom. Mannen på gatan kan också bidra med något, liksom kändisar, väggklottrare, poeter, ja praktiskt taget alla som lärt sig använda språkets gåva.

Författare har fyllt böcker i trött-samt tegelstensformat med ord ord ord för att lära oss hur vi skall vara. Efter-som orden aldrig tycks ta slut, verkar de avgörande orden ännu saknas.

Ändå finns den fulländade etiken formulerad i en enda mening, uttalad av Jesus för 2 000 år sedan. Den är: Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem (Matt. 7:12). I den meningen ligger etiken sammanfattad; allt annat är kommentarer, följsatser, exemplifieringar. Den är värd att lyftas fram ur Bibelns ordmassa för att belysa vår väg tillsammans. Tanken är inte unik, inte särpräglad. Den finns i många religioner och icke-religiösa system. Den brukar kallas *den gyllene regeln*. Många har alltså haft denna etiska insikt. Jesus var en av dem.

Älska varandra! sa Jesus (Joh. 13:34) och tillade: "Ja, så som jag har älskat er, så skall ni också älska varandra." Från begreppet kärlek till nästan kan man härleda sådant som medkänsla, medmänsklighet, omtanke, solidaritet, förståelse. Det är principer som vinner alltmer erkännande. Att vilja utrota svält och annan nöd i världen är idag en nödvändig målsättning för varje anständig människa. Grundtanken framförde Jesus: Ni skall älska varandra!

Jag har sagt att ni är gudar, sa Jesus också (Joh. 10:34). På de ordens grund (från Psaltaren 82:6) sade han sig vara Guds son. Men han menade också att

vi alla är Guds söner och döttrar. Så framstår Jesus som en "New Age-tänkare"! Hur många gånger har det inte sagts av den nya tidsålderns folk att vi är gudomliga...

Liksom Jesus talar också klok-New Age-folket om nästakärlek. Inom New Age-rörelsen menar man att kärlek är universums grundläggande kraft och att kärlek kan åstadkomma *allt*. Och man poängterar dessutom att vi själva kan *förstå* och *se* att kärlek verkar.

Inom New Age finns tanken att vi alla i *vårt väsens grund* är samma verklighet: din nästa är du själv i annan form! Denna idé, som man kan förstå i sitt inre, är ett starkt fundament för en storartad etik med kärleken i centrum. När du älskar din nästa, älskar du dig själv i annan skepnad!

Och inte bara din mänskliga nästa, utan allt som lever, är du själv i skilda former. Alltså omfattas även djuren av kärleken.

Inom New Age-rörelsen har kärleken en starkare förståndsgrund och en vidare omfattning än den har inom kristendomen.

New Age har vidareutvecklat kärleksläran.

Kristendomen talar om Gud. Det gör New Age-rörelsen också, fast den använder gärna andra ord, såsom Alltet, det Absoluta, Universum. New Age poängterar att universum inte kan ha uppkommit av en slump, utan synes vara en följd av ett intelligent, målmedvetet skapande.

Enligt vanlig kristen tro har Gud skapat universum utanför sig själv: universum är *här* och Gud *där*. Enligt New Age har Gud skapat världen i sig själv, i sitt eget medvetande.

Kristendomen tänker sig Gud som en kärleksfull, barmhärtig och förlåtande fader (fastän också sträng och straffande). New Age ser universum (Gud) som en andlig verklighet, där allt hänger samman och där kärleken är en skapande, förenande och förändrande kraft.

New Age har vidareutvecklat Guds-begreppet.

Inom kristendomen nedsätter man gärna människan och ser henne som

full av synd och i behov av förlåtelse av Gud och försoning genom Jesu Kristi död på korset. New Age upphöjer i stället människan och uppfattar henne som gudomlig. Hon behöver ingen förlåtelse, men hon behöver höja sitt liv till en högre medvetenhet, så att hennes gärningar blir allt bättre och det samhälle hon skapar allt mer "paradisiskt".

Kristendomen tror på Jesu återkomst "för att döma levande och döda". New Age tror inte på Guds dom och straff, utan i stället på en utveckling av mänskligheten till allt högre nivåer av andlighet och etik: allt fler människor blir allt mer andliga och klarsynta. Det synsättet stämmer väl med den kristne tänkaren Teilhard de Chardins vision av livets utveckling mot allt vidare och djupare medvetande.

Kristendomen förkunnar att en person, Jesus, och en bok, Bibeln, har förklaringen på livets mening. New Age menar att sanningen inte finns hos någon viss person eller i någon bestämd bok utan i stället kan uppfattas i det mänskliga medvetandet. Medan kristendomen hänvisar till auktoriteter – du skall tro på detta, eftersom det kommer från Gud – så hänvisar New Age-rörelsen till en *insikt*.

Kristendomen talar om "frälsning". Vad detta innebär är inte alldeles lätt att förstå. Men Jesus menade med frälsning själens räddning till ett evigt liv i salighet i himmelriket. New Age-rörelsen har en motsvarighet till frälsningen, nämligen "insikten" att atman (jaget) är lika med brahman (världsgunden).

Teosofins grundläggare H. P. Blavatsky skrev: Det är kunskapen om Jagets verkliga natur som är Visdomen.

Vise i hela världen har sagt att målet med människans liv är insikten att det finns en grundläggande identitet mellan den mänskliga själen, atman, och världssjälen, brahman. Atman och brahman är alltså samma verklighet. Vår innersta väsens kärna är ett med det Absoluta.

Att äga kännedom om Jaget (atman) innebär att uppnå den eviga sanning som utplånar okunnighet och skänker

En glad ton i nya tiden. Foto: Per Frisk.

befrielse, skrev H. P. Blavatsky.

Det kan poängteras att det är en stor och "frälsande" upplevelse att ha insett sin sanna natur. Upplevelsen kan förvandla en människa, så att hon känner en djup tillfredsställelse och får en stark självkänsla. Hon blir också i stånd att se världen på ett annorlunda sätt: som ett sammanhängande andligt Var.

Genom insikten att atman är lika med brahman kan man undfly sorg och död och bli ett med alltings innersta väsen, står det i Upanishaderna.

New Age-rörelsen skulle kunna säga, precis som Jesus, att den inte har kommit för att bryta ned, utan för att fullborda. New Age säger inte att kristen tro är fel, men den vidareutvecklar centrala kristna tankar. Därför borde kristna människor kunna känna igen sig i New Age-tänkandet och uppleva inte fiendskap utan frändskap.

Klok-New Age är ett fint skott på andlighetens träd. Studerar man den noga, finner man att den i flera stycken innebär en vidareutveckling av mänsk-

lig andlighet, en fördjupning av världs- och människosynen och en förbättring av den etiska insikten.

Andra former av religion och andlighet är New Age-rörelsens bröder, var och en med sina kvaliteter och specialiteter – och tillkortakommanden, när det gäller att förstå den verklighet som i grunden är ett mysterium.

De gamla formerna av andlighet har goda kvaliteter. Det har New Age-rörelsen också. Den har dessutom egenskaper och synsätt som är nya i den mänskliga andlighetens historia.

Berit Sarvisé

Lär dig HELA dig själv och andra. Lär känna AURAN och förstå var blockeringar sitter.

Kurser i Hälans Hus, Fjällgatan 23 A, 116 28 Stockholm. Telefon: 08 - 643 83 33 27-28/1, 24-25/2, 30-31/3, 27-28/4, 1-2/6

Healing

Hur fungerar healing? Kan alla hela? Måste man tro? Kom på ett föredrag och få dina frågor besvarade. 18/1, 15/2, 21/3, 18/4, 23/5

Om ni är mist 5 personer som vill gå en kurs kommer jag gärna till ER över en helg.

Tarot

Grundkurs 13-14/1, 16-17/3, 11-12/5 Stärk din intuition. Tag del av vårt ockulta arv. Låt de magiska korten Stödja och Vägleda dig.

Berit är auktoriserad av Svenska Tarotförbundet 08 - 643 83 33

Tidskrifter in memoriam

En rad svenska tidskrifter för sökare har fötts i tro och entusiasm, levtt ett mer eller mindre intensivt liv, pläderat för nya synsätt – och lagts ned.

Text: SM

Helhetssyn för en ny tid – New Age

1981, vid en tid när klok-New Age var som starkast i Sverige, kom första numret av *Helhetssyn för en ny tid*, som var ett projekt inom Gemenskapen Omkretsen, en New Age-förening. Vid denna tid hade konferenserna "Levande företag i en ny tid" börjat (1980) och nya viktiga tankar syntes gripa tag om sensibla människor inom bland annat företagsvärlden. Bertil Kuhle- mann, Björn Roxendal och Håkan Snellman utgjorde redaktion, och första numret med vackert blått utse- ende innehöll artiklar om Carl Rogers, Jan Grönholm, P. D. Ouspensky, Anthony Brooke, "alternativa nobel- priset" och Mark Satin. Tidskriften skulle föra ut nya tidens idéer till en öppen och ivrigt mottagande läsekrets. Men intresset blev inte det förväntade och *Helhetssyn för en ny tid* lades ned utan kamp efter nr 2. Det fanns inte pengar till säljande reklam...

Gnosis – andlig fördjupning

Gnosis, tidskrift för en andlig kultur, var Björn Sahllins verk. Från 1984 och flera år framåt kom *Gnosis* ut med en rad temanummer, tjocka som böcker. Utgivningen stöddes ekonomiskt av bland andra Statens kulturråd. I debut- numret refererades ett föredrag av benediktinmunkens fader Bede Grif- fiths, som menade att den ortodoxa religionen i väst idag inte svarar mot

de flesta människors religiösa behov. Vi måste söka och finna Gud inom oss, ansåg han. "Att finna Gud inom sig är detsamma som att finna sitt eget sanna väsen." Fader Bede sa att i medi- tation kan man finna världssjälens, brahman, och förstå att den är samma verklighet som den individuella sjä- len, atman. Flerdubbelnumret 2/91–3/ 92 på 352 (!) sidor, som är det sist utkomna, är ett temanummer om kvin- nan som vägviserska till andlig förny- else, och i redaktionen för numret in- går Lisbeth Gustafsson. *Gnosis* lästes av bland andra människor med in- tresse för mystik, religiöst nytänkande och religiös fördjupning.

Mandala – mystik

Mandala, tidskrift för mystik och filo- sofi, startades hösten 1989 av Anna Bornstein, Kajsa Prim och Anna-Britta Prim. Innehållet var seriöst och form- givningen vacker. 1992 fanns artiklar av Paul Brunton om insikt och träning av känslorna, av Anna Bornstein om sinnets rikedom, av Kajsa Prim om C.G. Jungs liv, av C.G. Jung om Sri Ramanas budskap till mänskligheten och av Victor Mansfield om en världs- bild i vardande. Av benediktinermun- ken och zenmästaren Willigis Jäger återges orden: "Kristendomen måste förändras om den ska överleva som religion. Den måste söka sig tillbaka till sin mystiska ådra - som varit bort-

I våra psyken är vi olika. I det innersta och väsentligaste, den po- tentiella ljuskvalitén, är vi lika och till och med identiska; det är anden – "vår ande" (Rom. 8:16) som yt- terst är Guds. Men detta andliga, transcendentia Ljus bryts på olika sätt i människornas psyken, dvs i deras individualiteter. Det är som de olika färgerna: de har alla ljuset som gemensam substans men är samtidigt alla olika, nämligen just såsom färger.

Kurt Almqvist i *Gnosis*

Djupt inom oss, inom alla varelser i universum, finns samma liv. Det tar sig olika uttryck, men dess källa är gemensam för alla. Enligt gammal visdom är detta liv inte blint och mekaniskt utan intelligent och gott.

Anna Bornstein i *Mandala*

glömd och undanträngd ända sedan Teresa av Avilas, Mäster Eckeharts och Johannes av Korsets dagar." *Man- dala* fick stöd av Statens kulturråd, men de dåliga tiderna gjorde att uppla- gan minskade, och en nedläggning av den unika tidskriften blev oundviklig trots att redaktionen gjorde arbetet utan ekonomisk ersättning.

Växtkraft – inre utveckling

I slutet av 80-talet startade Kenth Agurell *Växtkraft*, "en tidning för medmänskligt växande, ett forum för personliga upplevelser och alternativt utbud". Nr 13, som kom ut våren 1992, blev det sista. Redaktören berättar där att prenumeranterna blivit färre, att strömmen av manus börjat sina och att "gnistan försvunnit". Därför låter han tidskriften "vila". Det tunna numret innehåller framför allt ett utdrag ur boken "Livslust" av Lena Kristina Tuulse om att skapa kärleksfulla rela- tioner och ett utdrag ur boken "Den invigde: Några intryck av en storsjäl".

Jordens goda nyheter – positiva, inspirerande händelser

Hösten 1990 satte journalisten Mona Sundquist igång *Jordens Goda Nyhe- ter*. Mona reagerade mot medias kon- centration på "dåliga nyheter" och ville – till människors glädje och inspira- tion – göra en tidskrift med "goda nyheter". I nummer 3, 1991 berättar Kristina Wennergren om "tillitslagen" och Marie Milling om indianer, Louise Frostegren skriver om drömmar, Doris Ankarberg har en krönika om "det befriande skrattet" och Tomas Frankell en krönika om "inspirationsgerillan".

Vidare finns bland annat ett reportage från världens första "gröna" universi- tet, Schumacher College i England. Men Monas entusiasm fann inte rik- tigt gensvar hos allmänheten, och hon tvingades att med en betydande eko- nomisk förlust lägga ned sin tidskrift.

Följeslagare – medvetenhetsutveckling

Hösten 1990 kom också första numret av *Följeslagare* ut. I nr 1, årgång 3 (1992) med vårdad layout medverkar Mikael Ranerås med bokrecensioner, bland annat av Danah Zohars "Kvant- jaget", Barbro Öster skriver om Gary Zukav, Patrik Sundström om räntefria pengar och Mats Hugosson om klär- voajant forskning och ockult kemi. Mikael Ranerås har en entusiastiskt framåtblickande artikel om New Age - men utgivningen av *Följeslagare* upp- hörde.

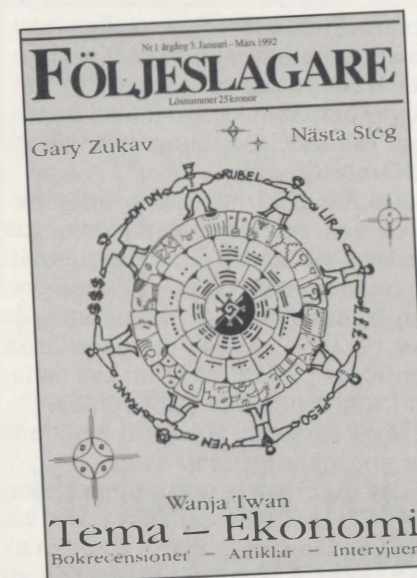
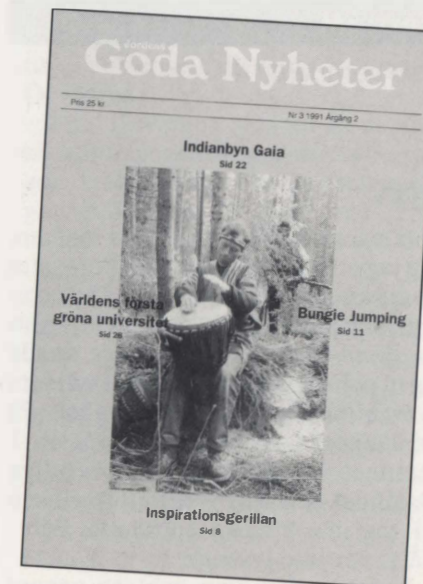
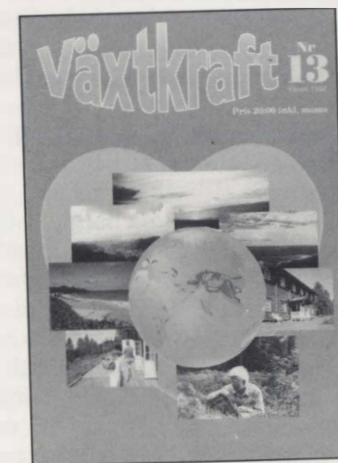
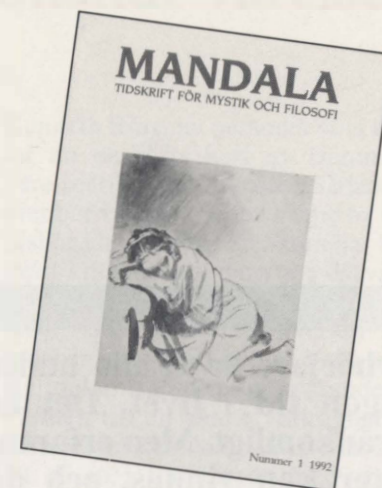
Sfinx – nya tankar

Sfinx dök upp 1991. På 52 sidor med röd dekorationsfärg på dem alla berät- tade Göran Grip om nära döden-upp- levelser, Arne Groth om slagrutan och Mikael Gejel om indianer. Stefan Demert bidrog med satiriska dikter och Bertil Kuhlemann intervjuades om att leva i två världar. "I *Sfinx* ska vi ge exempel på människor som i kraft av en idé eller vilja utvecklas på alla plan", skrev Lars-Åke Johansson, re- daktören. Men det blev inget mer num- mer. *Sfinx* mötte inte tillräckligt in- tresse från allmänheten.

Borta är också *Hela Livet!*, som hade tonvikten på astrologi och kunde köpas i den vanliga handeln, liksom *Det Okända*, med Jan-Ove Sundberg som mysteriesökande redaktör, *Spektra*, *Medium för Psykiofysik*, *UFO-Rapport*, *GICOFF-Information* och *InCAL-bladet*.

En äldre tidskrift, *Arcanum*, som startades 1963, lades ned efter decem- bernumret 1994.

Utgivningen av *Nexus*, "för helhet och utveckling", startade 1976 och upphörde 1984, sedan tidskriftens eko- nomi brutit samman. Men Peter Sand- blad har velat återuppta utgivningen, och några nummer har utkommit un- der senare år. Peters intresse är "vardagsvis levnad".

Nybörjare

Nybörjare är vi alla under någon tid i livet. Det är ofrånkomligt. Men erfarenheter kan vinnas, och då händer det att gamla synsätt och övertygelser överges.

Text: SM

UFO

Sommaren 1946, när jag var i tonåren, såg jag ett UFO. Jag satt vid ett fönster på ett kontor i Karlstad och hade tråkigt, och plötsligt liksom kände jag att *nu kommer något*. Samtidigt tittade jag ut och såg ett litet runt föremål fara över himlen med hög hastighet. På armlängds avstånd var det väl ½–1 centimeter i diameter. Det verkliga avståndet och den verkliga storleken vill jag inte försöka uppskatta. Föremålet var inte lysande.

Jag reste mig upp och såg genom fönstret föremålet försvinna som en prick långt borta bland moln.

När jag kom hem, berättade jag händelsen för min mor. Hon hade också sett det flygande föremålet, när hon varit ute i trädgården, och pekade ut riktningen på himlen för mig. Det var samma bana som jag sett: från väster mot öster.

Detta år gjordes många UFO-iakttagelser i Sverige, men begreppen UFO och flygande tefat var ännu inte myntade. Det var först följande år som flygaren Kenneth Arnold beskrev ett "flygande tefat" som han hade sett.

Jag ser ingen naturlig förklaring till min observation. Jag trodde då att det kunde röra sig om en farkost eller en sond från en annan värld.

Omkring tio år senare läste jag i en tidning om en professor Adamski vid Mount Parolmar-observatoriet i USA, som hade sett rymdfarkoster. Ytterst intressant! Men snart framkom det att denne Adamski inte var professor utan arbetade i ett kafé på sluttningen upp mot observatoriet. Han kallade sig

professor, eftersom han undervisade i okulta ämnen.

I slutet av 50-talet såg jag i en bokhandel en trave av en bok, "Flygande tefat har landat", av George Adamski och Desmond Leslie. Förlaget Parthenon var utgivare. Jag köpte omedelbart boken och slukade den. Inte minst Leslies historieskrivning var intressant. Det hade gjorts många UFO-iakttagelser genom århundradena. Tydligt hade jorden länge haft besök från andra världar. Adamski berättade att han i en öken hade mött en vacker man från Venus, Orthon. Flera vittnen fanns.

Sedan kom nya UFO-kontaktböcker från Parthenon av Dan Fry, Ray och Rex Stanford, Elisabeth Klarer med flera. Jag jämförde innehåll i böckerna och tyckte att de stödde varandra. Det var tydligen samma verklighet.

Jag gick med i Ifologiska Sällskapet, läste Tid och Rum och Galax, och ville en tid tro på Adamski och de andra "kontaktade". Vetgirig började jag också läsa UFO-böcker på engelska och tidskriften Flying Saucer Review. Och då förändrades bilden. Ett UFO-fenomen existerade, helt klart, men det fanns författare som gav en annan bild än Adamski. Gray Barker och Albert Bender till exempel berättade inte om vackra, vänliga venusianer, utan om män i svart som hotade UFO-vittnen till tystnad. Jag upptäckte också att det fanns en annan, mer kritisk, inställning hos många UFO-intresserade.

Att Adamski inte var pålitlig förstod man definitivt när människan landsteg på månen. Han hade påstått att månen hade atmosfär och var befolkad på baksidan. Dessutom hade han berättat om en interplanetarisk konferens på Saturnus som han deltagit i som representant för Jorden.

Mycket av vad Adamski berättade var uppenbarligen inte sant.

Det tog flera år innan mina tankar om UFO blev mer realistiska. Det var alltså en långsam process. I botten av mitt intresse fanns väl en önskan att tro på kärleksfulla, hjälpsamma rymdmänniskor.

Idag är jag fortfarande intresserad av UFO-rapporter och anser att en rest av oförklarade fall finns. Ibland, när

jag läser märkliga rapporter, tror jag att "det kan väl inte vara annat än rymdfarkoster", men så läser jag om ett förut till synes övertygande fall, som kunnat förklaras naturligt, och då blir jag tveksam och tänker att rymdskeppshypotesen kanske ändå är felaktig.

Jag menar idag att flera UFO-kontaktändelser kan tänkas vara inre upplevelser. Adamski exempelvis var en "psychic" (medium) och gick i trans, varvid Orthon talade genom honom.

Kanske kan det också vara så att en del människor har en hallucinatorisk fantasi, så att omedvetna tankar och önskningar ibland manifesterar sig som syner av rymdskepp och/eller humanoider – och även tomtar och troll, änglar och djävlar. Kanske kan sådana hallucinationer ibland också få en verklig fysisk form såsom tillfälliga materialisationer?

Men jag utesluter inte rymdskeppshypotesen. Den finns med i bilden och gör UFO-gåtan extra fascinerande, och oroande.

Spiritualism

1956 blev jag laktovegetarian och började läsa Hälsa. Med tidningen medföljde ibland en bokbilaga från Häl-sans Förlag i Linköping. Nils Kalén, som drev förlaget, var intresserad av spiritualism, och jag skickade efter spiritualistiska böcker från Häl-sans Förlag. Och så började jag gå på spiritualistiska seanser i en lokal vid Karlavägen i Stockholm. Där såldes också litteratur, och jag köpte och läste en hop av deras böcker – och blev som en följd därav spiritualist.

Jag minns att jag läste några kritiska ord om spiritualismen i en bok av John Björkhem och började skriva på ett brev till denne för att förklara hur fel han hade. Men brevet blev aldrig ivägsänt. Jag blev nämligen aldrig nöjd med min argumentation. Kanske hade Björkhem rätt?

De seanser jag deltog i var inte övertygande. Bland annat fann jag att mediet Ernst Broberg blandade ihop ett par av mina avlidna släktingar, och när jag frågade min avlidna farmor, om vi någonsin hade träffats, svarade "farmor" undvikande att "det kan jag

inte säga dig". (Jag var nära fem år, när hon dog, och besökte henne ofta.)

Så läste jag Birger Qvarnströms vederhäftiga "Parapsykologi", och min attityd till de mediala fenomenen förändrades. Jag frågade en gång vilka böcker som sålde bäst i spiritualisternas lokal. Det var de mest "uppbyggliga" och mest okritiska böckerna. För Qvarnströms bok var intresset noll.

Idag har jag läst mycket om mediala och andra parapsykologiska fenomen. Min kunskap har fördjupats. Jag förstår nu att det så kallade omedvetna är roten till åtskilliga paranormala fenomen. Och jag suckar bedrövat när jag ser det ökande intresset för "kanaliser-ring".

Sökaren

När jag började göra Sökaren, var jag fortfarande en nybörjare. Jag hade en vilja att komma fram till sanning, men det kritiska sinnet var ännu outvecklat. Bland annat var jag inte tillräckligt kritisk till källor av olika slag. Läste jag om en gråtande madonnabild eller mystiska händelser i Bermudatriangeln, så trodde jag inte att skribenterna för med osanning utan troligen rapporterade om verkliga händelser – och jag publicerade deras artiklar. Idag fordrar jag starka belägg för att ta något paranormalt på allvar. Jag vet att det finns många ovederhäftiga författare och författare som skriver av andra ovederhäftiga författare.

Stor okunnighet

Jag kan idag se att många människor med ett nytant andligt intresse med entusiasm sätter igång verksamheter, fastän de själva står på en ytterst bristfällig kunskapsgrund. De tror att de kan och förstår, men okunnigheten är i själva verket stor – mycket beroende på deras bristande beläsenhet. En del av dem blir klokare med tiden, men många sitter fast i ett slappt tros-tänkande och sprider dimmor kring sökarfältet.

Okunnighet är naturlig. Man föds ju inte rik på kunskaper. Men man kan beträda en klok sökarväg, lyssna till kunniga, fördomsfria men kritiska personer, läsa god litteratur och inte naivt acceptera allt.

Att gå en klok sökarväg består i hög grad i att öka sina kunskaper, skärpa sitt förstånd och efter granskning lämna åskådningar som inte har en god grund i erfarenhet och förnuft. Den kritiskt undersökande tanken är sökarinstrument nummer ett. I New Age-kretsar finns tyvärr en attityd att *lita på* "intuitionen" och *inte* använda förståndet. De som ansluter sig till den filosofin, kan få anledning att ångra sig.

Möten med främmande varelser

De flesta ufologer menar att bakom UFO-observationer och rapporter om "ombordtagningar" ligger ett och samma fenomen: utomjordingar i rymdfarkoster. Amerikanen Paul Devereux däremot anser att det är fråga om *två olika* fenomen: "ombordtagningar" är inre upplevelser, medan UFO-observationer är utforskade naturfenomen. Det skriver han i *MUFON UFO Journal* oktober 1995.

Vid ombordtagning förs enligt rapporterna en människa ombord på en främmande rymdfarkost och utsätts för kroppsundersökningar helt i händerna på främmande varelser. Ibland rapporteras att konstgjord befruktning skett och att små metallföremål implanterats i människans kropp. Det har antytts att det kan röra sig om försök att korsa en utdöende främmande art med den mer livskraftiga mänskliga arten. Efteråt släpps den kidnappade och har sedan bara otydliga och fragmentariska minnen av vad som skett.

Devereux hävdar att det saknas bevis för att dessa händelser ägt rum i den fysiska världen, och han menar att det rör sig om inre upplevelser i ett förändrat medvetandetillstånd. Det är nämligen så att vid över 70 procent av dessa påstådda ombordtagningar börjar upplevelsen i slummer eller lätt trans – ofta i sovrummet. Han erinrar om fenomenet "klara drömmar". Under en klar dröm sover människan, men hennes sinne är fortfarande aktivt. Drömutvecklingarna är mycket verklighetstroga, de fem sinnen kan tyckas fungera normalt. Detta är inte bara en mycket tydlig dröm, utan ett annorlunda medvetandetillstånd, förklarar Devereux. För den som upplever det, kan det vara omöjligt att skilja drömhändelserna från upplevelser i det vakna tillståndet. Det rör sig alltså om verkliga, men inre, upplevelser.

Stöd för den tanken finns i psykologiska studier, gjorda av bland andra

Kenneth Ring, av personer som berättar att de förts bort av främmande varelser till rymdfarkoster. Sådana studier har visat att denna grupp av människor i högre grad än andra har blivit svårt kränkta som barn och därvid utvecklat en psykologisk försvarsmekanism, känd som "dissociation". Det innebär att de vid behov lätt kan dra sig undan från den skrämmande omvärlden till en annan verklighet. Senare i livet kan de ha lättare än andra att gå in i förändrade medvetandetillstånd. I ett sådant tillstånd kan de uppleva att de förts bort av främmande varelser. Det ligger i vår oandliga och vetenskapligt orienterade tid närmare till hands att uppleva detta än någonting i anslutning till religionen, menar Devereux.

Paul Devereux nämner att det finns en hallucinogen drog, *dimethyl-tryptamin*, DMT, som hos många människor ger upplevelser av möten med främmande varelser. DMT finns också naturligt i människohjärnan. En forskare, *Terence McKenna*, har observerat att DMT direkt påverkar språkcentrum i hjärnan – personen upplever han han samtalar med Någonting. Man upplever en kuslig plats, som är synnerligen verklig; där kan finnas varelser av skilda slag. Varelserna är som återspeglings av dolda men plötsligt självständiga delar av ens eget psyke. Naturfolk på Haiti har tagit DMT för att kunna kommunicera med sina gudar.

Devereux gissar att de främmande varelser som rapporteras av så kallade bortförda, uppträder i förändrade medvetandetillstånd som inre skapelser.

I förlängningen av Devereuxs resonemang ligger tanken att DMT spontant kan bildas i människokroppen i större mängd än normalt, kanske i stressituationer, och ge upphov till inre upplevelser av utomjordingar.

SM

Stöd forskning kring bl.a.

Parkinson, MS, ALS, CP, Stroke

Gåvogiro 90 10 07 - 5

NR

Neurologiskt Handikappades Riksförbund

Box 3284, 103 65 Sthlm Tel. 08 - 677 70 10 Fax 08 - 24 13 15

Visdom i korthet

Varje människa drabbas då och då av misstanken att planeten som hon kommer farande med egentligen inte är på väg någonstans, att kraften som kontrollerar dess excentriska uppträdande inte har något syfte.

James Thurber

Människan är fri som fågeln i buren. Hon kan röra sig inom vissa gränser.

Johann Kaspar Lavater

Den som säger att det finns en Gud säger mer än han vet, och den som säger motsatsen likaså.

Immanuel Kant

Kunskapen lär oss vidden av vår okunnighet.

Jan Carle

Av alla själens egenskaper är dumheten den som mest bidrager till livets lycksalighet.

Johan Oxenstierna

Hela världen är sorgsen till förtvivlan.

Nikolaus Lenau

Djupt och allvarligt tänkande människor är alltid illa ställda gentemot allmänheten.

Johann Wolfgang von Goethe

Vi kommer att bli ihågkomna inte för kraften hos våra vapen utan för kraften hos vår medkänsla, vårt engagemang för mänsklig välfärd.

H.H. Humphrey

Den ledande UFO-tidningen

I UFO-Aktuellt nr 3, 1995 finner vi att Håkan Blomqvist berättar om den svenska UFO-rörelsens historia, vilken börjar med bland annat förlaget Parthenons böcker (skrivna av Adamski, Fry, bröderna Stanford...) och Ifologiska Sällskapet i Stockholm. Anledningen till historieberättandet är Riksorganisationen UFO-Sveriges 25-årsjubileum. Sökaren nämner Blomqvist inte, men den var under flera år den enda tidskriften i Sverige som tog upp UFO på ett positivt intresserat sätt. Sökaren hade avslöjande upplysningar om Adamski och intressanta artiklar av bland andra Jacques Vallee, Donald Keyhoe, J. Allen Hynek, John Keel och John G. Fuller.

Den film som sändes i TV 4 i augusti och sades visa en obduktion av en utomjording (!) diskuteras ingående av bland andra Clas Svahn. Jag såg inte filmen men har sett foton. Min tro är att det rör sig om en docka, och jag får vatten på min åsiktskvarn, när jag läser att den man som presenterat filmen för världen, Ray Santilli, skall vara delägare i ett brittiskt företag som tillverkar skyldockor av latex! Min reflexion: ena armen på "varelsen" har brutits av på ett sätt som är omöjligt på en levande varelse; däremot kan armen på en docka gå av det sättet.

UFO-Aktuellt innehåller i varje nummer en krönika av en inbjuden tyckare. I nr 3 får vetenskapsjournalisten på Sveriges Radio Anna Schytt tycka. Hon beskriver vissa UFO-intresserade som "fantasifulla, mer eller mindre paranoidea stollar" (men berömmar UFO-Sverige). Det uttalandet säger något om Schytt. Denna kvinna skriver också att ett UFO-intresse "ibland ligger nära tron på diverse paranormala fenomen som vi i dag helt saknar grund att tro på", därmed upprepande en galen åsikt som exempelvis Sven Ove Hansson gärna ger uttryck för i media.

SM

UFO-forskning är ju viktig

Tidskriften Folkvett är organ för föreningen Vetenskap och Folkbildning, där skeptiker samlas. Nr 2, 1995 innehåller en diskussion om UFO mellan vår vän redaktören Clas Svahn och filosofidocenten Sven Ove Hansson. Den sistnämnde frågar om det inte vore bättre att kritiska ufologer av Svahns typ – som han respekterar – ägnade sig åt amatörforskning inom exempelvis astronomi, botanik, zoologi eller hembygdsforskning i stället för att "jakten efter gäckande, okända fenomen vars existens vi faktiskt saknar skäl att tro på".

Så tråkig är nu inte Clas Svahn, som förklarar att "vi ägnar oss åt UFO-gåtan eftersom det är en utmaning att kunna bidra till lösandet av en av vår tids stora tvärvetenskapliga frågor – inte för att vi drivs av en allmänvetenskaplig iver att ställa vår fritid i vetenskapens tjänst".

Bakom ett UFO-intresse ligger ju en helt annan bedömning än Hanssons. Vi som är UFO-intresserade ser att ett nytt, ännu okänt fenomen kan vara orsaken till flera oförklarade rapporter. Eftersom det kan röra sig om interplanetariska farkoster från världsrymden, vilket ger en hotbild, är det självklart viktigt att UFO-rapporter undersöks. Skulle det vara fråga om exempelvis inre upplevelser, hallucinationer eller materialisationer, kan undersökningar av UFO-rapporter ge oss ökad kännedom om människan och hennes värld.

När nu nästan alla världens vetenskapare på grund av felbedömningar eller feghet eller båda delarna nonchalerar UFO-rapporter, blir det vetenskapliga amatörer som bedriver den mesta forskningen på området.

Många människor har observerat UFO:n, ganska många har haft upplevelser av tredje graden (närkontakt) och många böcker har skrivits i ämnet. Rätt som det är kan fenomenet UFO-kontakt bli ett betydande samhällsproblem – exempelvis om vilseledda kontaktpersoner framträder och får många anhängare av orimliga eller ohyggliga budskap. Står då samhället utan djupare kunskap, kan det bli svårt att ta itu med problemet och ge en för allmänheten övertygande förklaring.

SM

Folkvett

Organ för Vetenskap och Folkbildning, Nr 2 1995

Inget ingripande mot Mack

Efter en undersökning i ett år har medicinska fakulteten vid Harvarduniversitetet, USA, beslutat att inte klandra psykiatern John Mack för hans studier av amerikanska UFO-ombordtagningsfall och behandlingar av "ombordtagna". Mack har offentligt sagt att utomjordingar besöker jorden och ingriper i hundratusentals, ja, kanske miljoner, människors liv!

Professor Mack, som undervisat vid Harvard i över tre decennier, var kontroversiell redan innan han visade sitt UFO-intresse för fem år sedan. Han har bland annat engagerat sig i olika alternativa terapier, såsom est, vars grundare Werner Erhard han introducerade vid Harvard.

Många har betraktat Harvard's undersökning av Mack som en oacceptabel inblandning i vetenskaplig forskning. Men nu har det alltså gudskelov meddelats att Harvard inte censurerar Macks UFO-forskning. Han uppges vara "lättad".

Källa: MUFON UFO Journal, september 1995.

Vegankost riskabel

I Dagens Nyheter 27 oktober förra året varnar en överläkare och en dietist gravida kvinnor för att leva på enbart vegankost, det vill säga på en vegetarisk kost utan mjölkprodukter. Kroppen får inte tillräckligt mycket vitamin B12, och det kan ge tillväxstörningar hos fostret och är även en fara för modern, framhålls det.

Artikelförfattarna rekommenderar vegankost och deras barn ett tillskott av vitamin B12. För min del pläderar jag gärna för en laktovegetarisk kost. Mjölk är som bekant ett fullvärdigt näringsämne, och en laktovegetarian löper knappast någon risk att drabbas av näringsbrist.

SM

Grönsakstillrik. Ett glas filmjölk som komplement kan vara lämpligt. Foto: Per Frisk.

Anders B. Johansson.
Foto: Anton Svedberg.

Lurad

Sökaren och UFO-Aktuellt har gått hårt åt Anders B. Johansson, som beskrivs som en person som lurar pengar av godtroget folk.

Men Johansson begår samma misstag som många andra förr och nu. Han tror på mediala budskap om snart förestående stora omvälvningar i vår värld samt ingripande av utomjordingar.

1954 lurades en grupp i Amerika att tro på jordens snara undergång genom mediala budskap från "Jesus". En läkare var bland de vilseledda. En dansk grupp fick från ett medium veta att världsundergången skulle inträffa senast vid julen 1967.

I Johanssons fall rör det sig om budskap från en man som heter Sheldon Nidle, vilken menar sig vara "kanal" för varelser från Sirius. Sirianerna meddelar att de kommer att ta över jorden senast sommaren 1996.

Naturligtvis tror Anders B. Johansson upriktigt på budskapen. Vore han bara en simpel lurendrejare, skulle han inte påstå något som inom kort kommer att visa sig felaktigt.

Man kan undra hur han skall ta sig ur den knipa han hamnar i. Ja, det beror ju på vilka budskap som kommer från Sheldon Nidle. Ett alternativ: Mediet säger att invasionen har uppskjutits. Annat alternativ: Mediet förklarar att sirianerna trots allt är här, fast i hemlighet.

Anders B. Johansson är en ockult svärmar. Och hans omdöme är skral. Den amerikanska PhD i religion och metafysik, som han är noga med att framhålla, är naturligtvis inte en rejäl doktorsgrad. En doktorsexamen är en vetenskaplig examen, men alla som känner till Johansson vet att han inte har ett spår av kritisk vetenskaplighet i sitt tänkande. I flera länder, bland dem USA, är det lätt att förvärva en värdelös doktorsgrad. Säkert tror Johansson att hans PhD ökar hans prestige.

Genom ett avståndstagande från de dumma mediala budskapen från Sheldon Nidle kan Johansson rädda sig undan sin värsta blamage.

Tivel blir som allt annat en vana.

Carl Kylberg

Det finns ordspråk som sju gånger om har överlevat tusenåriga ekar.

Harry Martinson

Ingenting försummar vi så ofta och oåterkalleligt som det tillfälle som erbjuds oss dagligen.

Marie von Ebner-Eschenbach

Skuldkänslor är vägvisare till personlighetens mognad.

Ludwig Paneth

Bli aldrig så rik på vett, att du blir fattig på hjärta.

Otto Ludwig

Föresatsen är den lates njutningsmedel.

Magnus von Platen

Akta din nästa som dig själv.

A. Manny Friberg

Den stund som är, njut den med alla sinnen.

P.D.A. Atterbom

Den ädle ställer krav på sig själv, den simple ställer krav på andra.

Konfucius

Var och en sjunger på sitt sätt.

Matthias Claudius

Det finns folk som roar sig med att tråka ut andra.

Fliegende Blätter

Otäcka förutsägelser

Räddad av ljuset. Författare: Dannion Brinkley (Natur och Kultur 1995). Göran Grip fortsätter att översätta böcker om nära döden-upplevelser. Den senaste är skriven av en man som "döddes" av blixten, lämnade kroppen och upplevde en andlig värld.

Dannion Brinkley såg, som sig bör, sin egen kropp på sjuk-sängen och iakttog den som vore den en främling. Sedan upplevde han, också som sig bör, tunneln. Ute ur tunneln mötte han en lysande gestalt, vilken utstrålade kärlek. Brinkley fick också göra en återblick på sitt liv och såg att han hade varit ett riktigt röttägg. Detta berörde honom illa.

Brinkley såg även scener ur framtiden, bland annat en kärnkraftsolycka, som svårt skulle drabba norra Europa 1995. Fruktsvärdade scener framträdde för hans syn. En ekonomisk kollaps av världsekonomin med ett oerhört kaos omkring sekelskiftet såg han också. År 2000 skulle Amerika vara bankrutt.

På 90-talet (Brinkley hade synen 1975) kommer datachips att inplanteras i kroppen på alla människor. Med hjälp av dessa chips kan bärarens livstid begränsas genom att man programmerar chipet att döda sin bärare. På det sättet kan människornas livstid kontrolleras för att minska kostnaderna för åldringsvården. Man kan också eliminera människor med kroniska sjukdomar och höga vårdkostnader. De som vägrar att få ett chip inplanterat i sin kropp blir utstötta ur samhället.

Iran och Irak skall få kärnvapen och kemiska vapen, bland annat (1993) en ubåt med kärnvapen.

Ett fruktsvärt världskrig såg Brinkley också i framtiden.

Jag förstår inte varför en sådan här bok skall utges på

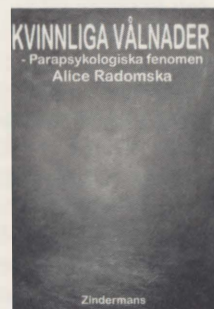
svenska. Dessa infernaliska förutsägelser gör ingen glad, men kan oroa. Sanna är de inte. Då känner jag större sympati för uppställningsprofeter som Klein och Carey; de kommer åtminstone med uppmuntrande budskap.

Vi har ingen förklaring till nära döden-upplevelser, men Brinkleys bok stärker mitt intryck att människor väl i början av en sådan upplevelse observerar kroppens omgivning, men att medvetandet sedan, när den fysiska omgivningen lämnas, upplever en inre värld av drömkaraktär.

I alla händelser bör man vara försiktigt avvaktande, när det gäller förutsägelser av skilda slag, inklusive dem som grundas i nära döden-upplevelser.

I rättvisans namn skall tilläggas att Brinkley får veta att de syner han haft inte *nödvändigt* kommer att bli verklighet. "Flödet av mänskliga handlingar kan förändras, men först måste människor få veta vilka de är", säger en ljusvarelse. Men förutsägelseerna framstår ändå som ett hot. Jag hoppas att ingen som råkar läsa denna bok, tror på dem. Stora visioner av hur världen blir i framtiden finns i rikt antal, och har funnits sedan tidernas begynnelse. Visionärer älskar att berätta om fruktsvärdade händelser. Skeptiker har granskat förutsägelser, som offentliggjorts i *förevåg*, och funnit att de aldrig slår in. Riktiga förutsägelser, som offentliggjorts *efteråt*, finns det däremot gott om.

SM

Kvinnliga vålnader

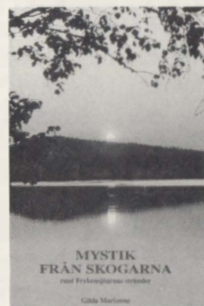
Man kanske får se det som ett led i den kvinnliga frigörelsen när konstnären Alice Radomska nu ger ut boken *Kvinnliga vålnader – parapsykologiska fenomen* (Zindermans 1995) för

att indela spöken i manliga och kvinnliga torde vara en helt ny idé. Enligt förlagstexten sysslar författaren med "forskning" beträffande det paranormala, men boken är en blandning av vandringssånger, referat av svenska veckotidningsartiklar (!) och egna tämligen odramatiska upplevelser. Författarinnan förefaller tämligen okunnig om det mesta inom området, eftersom hon berättar både om spökerierna i Borgvattnet och de som undersökts av Harry Price i Borley Rectory, utan att nämna i hur hög grad de blivit omvärderade. Skandalerna kring Harry Price hade varit värda att nämna, när man så tydligt bara är ute efter att underhålla – och det hade varit nödvändigt att diskutera dem, om man velat tala om någon-ting paranormalt.

Alice Radomska berättar också om en "felvärd" kyrka som har koret i öster! Det är faktiskt där det brukar ligga, för i öster går solen upp och det är därför altaret alltid är placerat där. Eftersom det upprepas många gånger i boken, kan det knappast röra sig om feltryck.

Boken är välskriven och underhållande för den som samlar på spökhistorier, men den är knappast värd något större allvar.

Örjan Björkhem

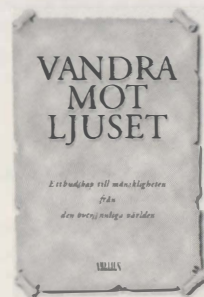
Mystik?

Mystik från skogarna runt Frykensäterns stränder (Ljusets bokförlag, utan årtal) av Gilda Marianne är en liten samling tafatta och korta berättelser om knackningar i väggen, vita gestalter vid sängen, knivar som faller och besök hos olika medier. Omväxlande med detta är små dikter insatta, vilka författarinnan uppfattat med sitt "tredje öra" (!) och skall ses som översinnliga budskap från andevärlden.

Sorgligt nog ter sig det hela egenartat poänglöst, som en sjuttonårig romantikers dagboksutkast som knappast lämpar sig för omvärlden. Det "övernaturliga" i berättelserna utgör aldrig någon större dramatik och når nätt och jämnt upp till folktrons berättelser om gengångare etc. Dikterna är oredigerade, vilket ofta gör dem onjutable och ibland till pekoral. Bokens avstavningar är dock vilt originella.

Det är alltid roligt när böcker överhuvudtaget kommer ut, men man oroas litet vid tanken att berättelserna kommer att uppfattas så som författarinnan önskar – som något "andligt". För det mesta ter sig som ytterst konventionella fantasier.

Örjan Björkhem

En rättad bibel

På sitt sätt är *Vandra mot ljuset* (Amelius förlag 1995) litet av en sensation. Boken utgör nämligen de skrifter som på 1910-talet av översinnliga väsen dikterats för det danska mediet Johanne Agerskov. Man får anta att hennes man, före detta prästen R. Mallings-Hansen, har haft en hel del med texten att göra.

Spiritistiska budskap till mänskligheten är ingenting nytt – fast bara att kalla texten spiritistisk renderar nog recensenten en plats i det, visserligen väsentligt svalare, helvete som bereds de vantrogna.

Det som är en sensation är att här svarar den före detta djävulen, den Äldste av de Äldste, Ardor, för texten, som är en noggrann genomgång av vad som är sant eller falskt i Nya testamentet. Att boken kommer ut just nu beror på att Ardor blev räddad år 1900 – Gud talar vid varje sekelslut – och vi andra har chansen år 2000.

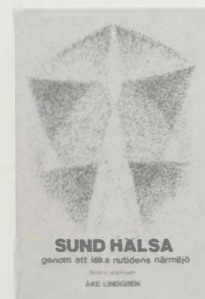
Budskapet är intressant. Det finns ingen Treenighet. Jesus botade aldrig människor på något övernaturligt sätt – han

gjorde bara magnetiska strykningar som vem som helst kunnat göra. Han väckte aldrig någon från de döda – de var bara medvetlösa. Och han uppstod aldrig från de döda – det var Josef från Arimatea som tog kroppen och grävde ner den för att ingen skulle stjäla den. Och någon obefläckad avelse var det aldrig fråga om – endast anden kom från Gud.

Det fantastiska med boken är att den utkommer år 1995 och innehållet är ren *manikeism*! Här finns naturligtvis också en del läsfrukter från madame Blavatsky, framför allt i rasläran och i att Jesus var i sin femte inkarnation, när han kom till jorden. Men i övrigt reflekterar boken det faktum att den danska prästutbildningen är väsentligt grundligare vad gäller teologins historia än vår egen. Svenska präster vet knappast så mycket om manikeismen som de översinnliga väsen som läst in Mallings-Hansens böcker.

Boken är väl värd att läsa för den som är intresserad av manikeismen. Sannolikt är det danska originalet skrivet på ett vackert språk, men den utmärkt korrekturlästa svenska boken vimlar av språkgrödor som ibland kan göra texten lätt parodisk.

Örjan Björkhem

Tanken läker livsmiljön

Sund hälsa genom att läka rutidens närmiljö. Författare: Åke Lindgren. ProBios (PL 207, 790 34 Siljansnäs) 1990.

Ingenjören och esoterikern Åke Lindgren säger sig ha upptäckt en metod att med tanken gynnsamt påverka biofält i människans närmiljö. Han menar att metoden innebär att man förenar sig med den gudomliga viljan.

Lindgren berättar att för flera år sedan började han bli

sjuk, sedan han flyttat till en lägenhet i Stockholm. Han gick igenom olika undersökningar, men inga fel upptäcktes. Av en händelse fick han se en bok av en tysk läkare, vilken handlade om miljöfaktorer i vår omgivning, vilka påstods ha negativt inflytande på hälsan.

Sedan Lindgren läst boken, reste han till ett forskningscenter i Västtyskland och deltog i kurser om jordstrålning och retzoner. Därefter kunde han konstatera, berättar han, att hans bostad var illa utsatt för störningar från marken, närmare bestämt från sprickor i urberget.

Lindgren började göra undersökningar hos andra personer. Efter sängflyttningar hos dem visade sig förvånansvärda resultat. Till slut stod det klart för honom att han påträffat en nästan helt okänd hälsofaktor.

Sedan störningsfälten eliminerats i Lindgrens egen bostad, blev hans hälsa mycket bättre.

Det finns både positivt och negativt verkande biofält, skriver Åke Lindgren. Det är de negativt verkande som vi i första hand känner av. En del av dem kommer från jorden och en del från rymden, nämligen från planeter.

Bland biofält med jordiskt ursprung finns vattenådern, förkastningar och sprickzoner i urberget.

Till en början anvisade Lindgren obestrålade platser i en bostad. Senare lyckades han med fysiska medel åstadkomma *avstörning* av negativ strålning. Men numer använder han *tanken* för att upptäcka och avstöra energifält. Han föreställer sig på försök ett visst energimönster samtidigt som han i tanken tonar in på det energimönster som skall mätas. När han till sist har lyckats föreställa sig det rätta mönstret – det som svarar mot verkligheten – uppstår omedelbart en resonans på grund av samstämmighet mellan det av honom föreställda och det verkliga mönstret. Denna resonans känns i kroppen.

Metoden att i tanken söka kontakt och resonans med främmande energifält tycks ha släktskap med George de la Warrs metod (Sökaren nr 3, 1995, s. 22-23): "Om man har en växt och vill komma i kontakt med dess icke-fysiska kropp, kan man gå till väga så, att ett löv plockas av växten och placeras på en skiva i en

speciell apparat, och därefter roterar man sakta skivan till dess lövet kommer i en speciell vinkel i förhållande till det magnetiska fältet från en lodrät stavmagnet i apparaten. Och denna vinkel finner man, om man frågar i sin tanke om lövet skall ligga i *denna* ställning...eller *denna*...eller *denna*, alltmedan man roterar lövet - och när lövet så befinner sig i den rätta positionen, som kallas 'den kritiska positionen', blir det en reaktion på apparatens detektor som direkt kan förnimmas av operatören."

Lindgren skriver: "Sedan jag med min nuvarande metod med tänkta 'provmonster' fått veta hur energimönstret ser ut på en plats, gäller det att skapa en bestående verkan på energifältet. Även detta sker med tanken. Tanken kan alltså verka på de osynliga icke-materiella energimönstren."

Lindgren skriver också att

även barn och djur reagerar positivt. Barn tillfrisknar ofta omedelbart utan att veta att föräldrarna låtit avstöra sovplatsen. Huskatten lämnar sin favoritplats och söker oroligt en ny. Myror i ett hus försvinner sedan verkan av till exempel en bergsprickzon har neutraliserats, men de återvänder om en ny uppstår. Djur i ladugård tillfrisknar efter avstörning av negativt verkande biofält.

Lindgren kan också, meddelar han, med sin mentala metod lägga ut skyddsnät runt kroppen för att begränsa verkningarna av icke önskvärd strålning, där avstörning inte har skett.

När störningsfält tagits bort, kan kroppens egen förmåga till självläkning och utrensning verka.

Åke Lindgren nämner att hans metoder har sin grund i esoterisk kunskap.

SM

Åke Lindgren – en vetenskapens pionjär?

Människorättskämpar belönade med Right Livelihood Award

Det årliga Right Livelihood-priset delades 1995 ut för 16:e gången. Right Livelihood är ett gammalt begrepp. Det innebär att "leva lätt" på jorden, inte utnyttja mer än sin andel av jordens resurser och ta ansvar för följderna av sitt handlande.

Text: Åsa Freij. Foto: Per Frisk.

The Right Livelihood Award, det så kallade alternativa nobelpriset, utdelades i december under en enkel ceremoni i gamla riksdagshusets andrakammarsal – som vanligt strax före den "riktiga" nobelprisfesten.

De som hedrades och stöddes denna gång var ett medborgarråd i Bosnien-Herzegovina, en ungersk människorättskämp, en thailändsk intellektuell och andlig ledare samt grundaren av en indonesisk människorättsorganisation. 250.000 dollar fick pristagarna att dela på.

Prispengarna kommer ur en fond, som startade med en donation av Right Livelihood Awards initiativtagare Jakob von Uexkull. Han sålde en värdefull frimärkssamling och ville göra något meningsfullt med pengarna. Senare har bidrag kommit från olika håll, och prissumman har ökat.

Utlandssvensken Jakob von Uexkull ville först få Nobelstiftelsen att ta emot hans pengar för att skapa ytterligare ett pris i linje med Alfred Nobels vilja, som ju var att belöna dem som gjort mänskligheten den största nytta.

Nobelstiftelsen tackade dock nej till förslaget, och då startade Jakob von Uexkull en egen stiftelse – som ett komplement till Nobelpriset, inte som en protest mot det.

Och Right Livelihood Award-pristagarna har alltid varit stora idealister, som arbetat osjälviskt med svåra mänskliga problem som har att göra med överlevnad, rättvisa och globalt ansvar. Prispengarna går alltid till de olika ideella verksamheterna och stoppas inte i egna fickor.

Pristagarna kämpar ofta under svåra omständigheter, och då utgör priset ett moraliskt och ekonomiskt stöd, men

Jakob von Uexkull redogjorde i sitt tal vid utdelningen för hur flera tidigare pristagare råkat illa ut, eftersom de bekämpats av negativa krafter.

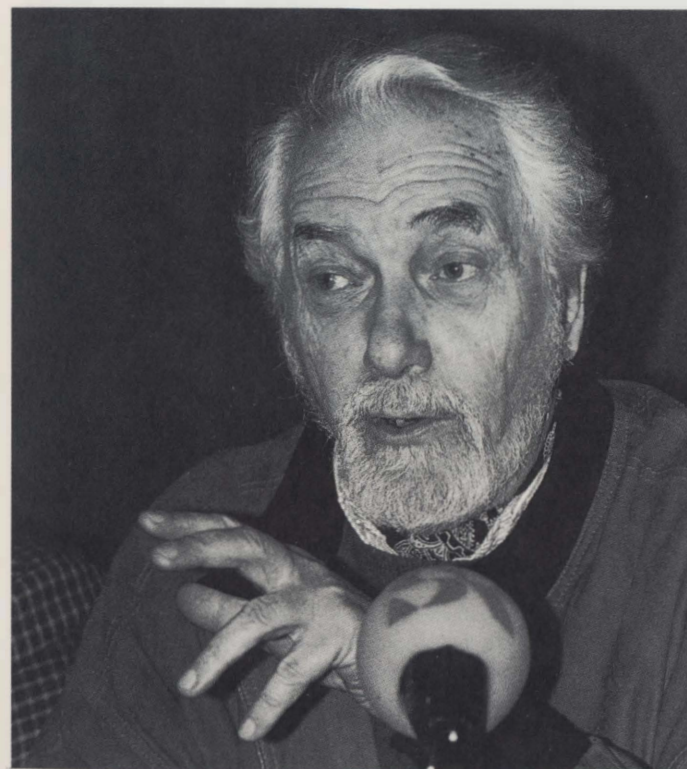
Riksdagens talman Birgitta Dahl var en av huvudtalarna, och så talade pristagarna själva. Samtliga tal finns utskrivna och kan beställas från Right Livelihood Award-stiftelsens kontor i Stockholm.

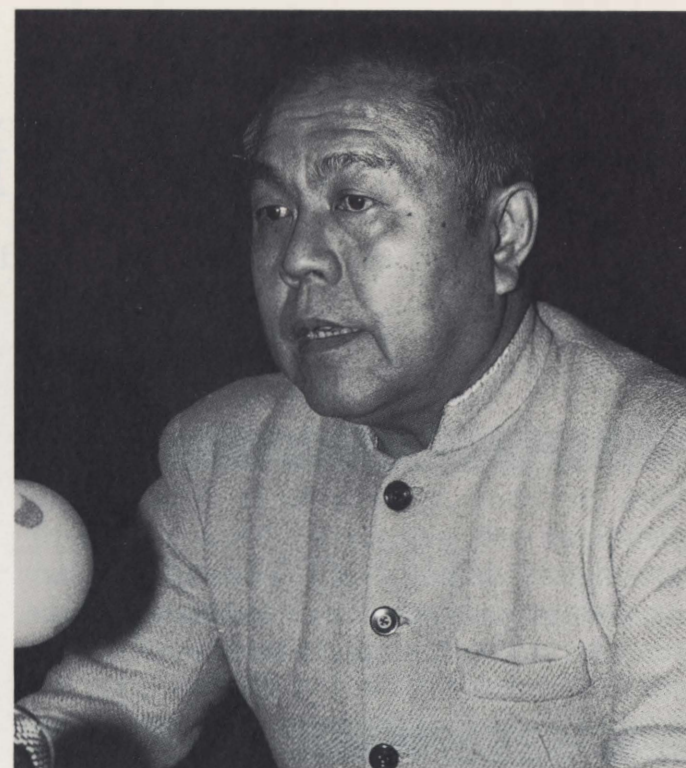
Jakob von Uexkull grundade Right Livelihood Award 1980 för att hedra och stödja människor och organisationer som utvecklar praktiskt användbara metoder för att avvärja den pågående miljöförstörelsen och hoten mot världsfreden, lindra misären i tredje världen samt råda bot på den andliga nöden och överkonsumtionen i de rika länderna.

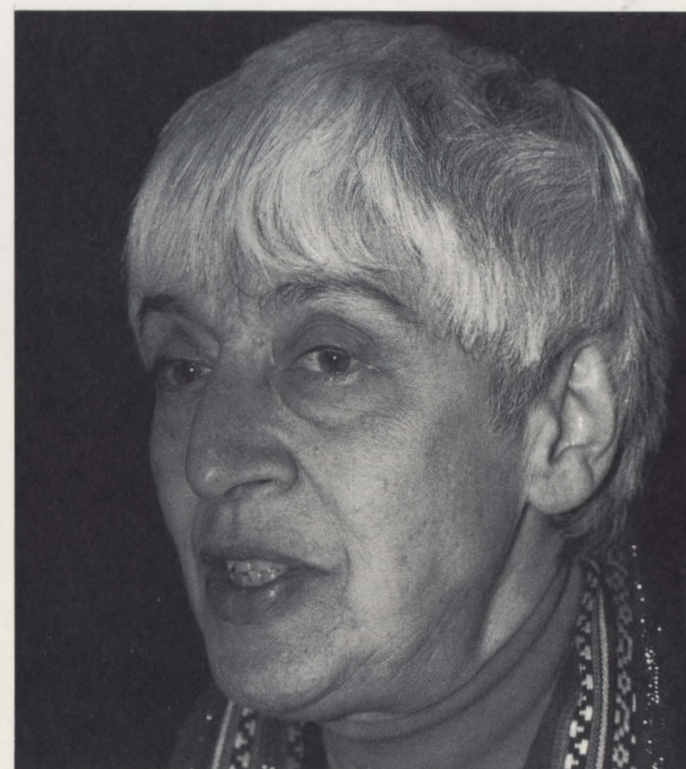
Mirko Pejanovic, representant för Serbiska Medborgarrådet, som vägrat böja sig för det etniska hatet under kriget i före detta Jugoslavien. Juryn hedrar medborgarrådet för att det är den glömda rösten för alla de Bosnienserber som under mycket svåra omständigheter gett sitt stöd åt ett mångkulturellt och demokratiskt Bosnien-Herzegovina och förkastat en politik som baseras på krig och folkmord.

András Biró och organisationen Hungarian Foundation for Self-reliance hedras för sitt kraftfulla försvar av Ungerns zigeniska minoritet och stöd för zigenarnas rätt till en egen utveckling. Organisationens arbetssätt har blivit en förebild för andra länder med en zigenisk eller annan missgynnad minoritet.

Sulak Sirvakasa är en av Thailands ledande sociala reformatorer. Hans arbete visar på hållbara och relevanta utvecklingsmodeller både i och utanför hemlandet. Juryn hedrar Sulak Sirvakasa för hans vision, engagemang och andliga övertygelse i sökandet efter en utveckling som bygger på demokrati, rättvisa och kulturell integritet.

Carmel Budiardjo är grundaren av och en av drivkrafterna bakom människorättsorganisationen TAPOL. Hon har, trots det hårda förtryck som hon, hennes man och deras medfångar utsatts för av den indonesiska regimen, med energi och hängivenhet ägnat 20 år av sitt liv åt att hjälpa politiska fångar och Östtimors förtryckta befolkning. Juryn belönar henne för att hon framhåller den indonesiska regeringens ansvar samt de grundläggande mänskliga rättigheternas globala betydelse.

Inspiratörer i Nya Tiden

Stora andar lämnar djupa spår

Vilka är New Age-rörelsens främsta inspiratörer och pionjärer? Meningarna är naturligtvis delade. Varje new ageare har nog sin egen vision av nya tidsåldern. Här presenteras i korthet några idéer hos tänkare som många inom New Age åberopar sig på.

Text: SM

PIERRE TEILHARD DE CHARDIN

Universum utvecklas av egen kraft

Pierre Teilhard de Chardin (1881–1955) fransk jesuitpater och antropolog, är en i vår tid mycket uppmärksammas filosofisk-religiös författare, som av många i New Age nämns som en viktig inspiratör. Han var en av de första betydande västerländska tänkare som beskrev världen som en helhet, där allt hänger ihop.

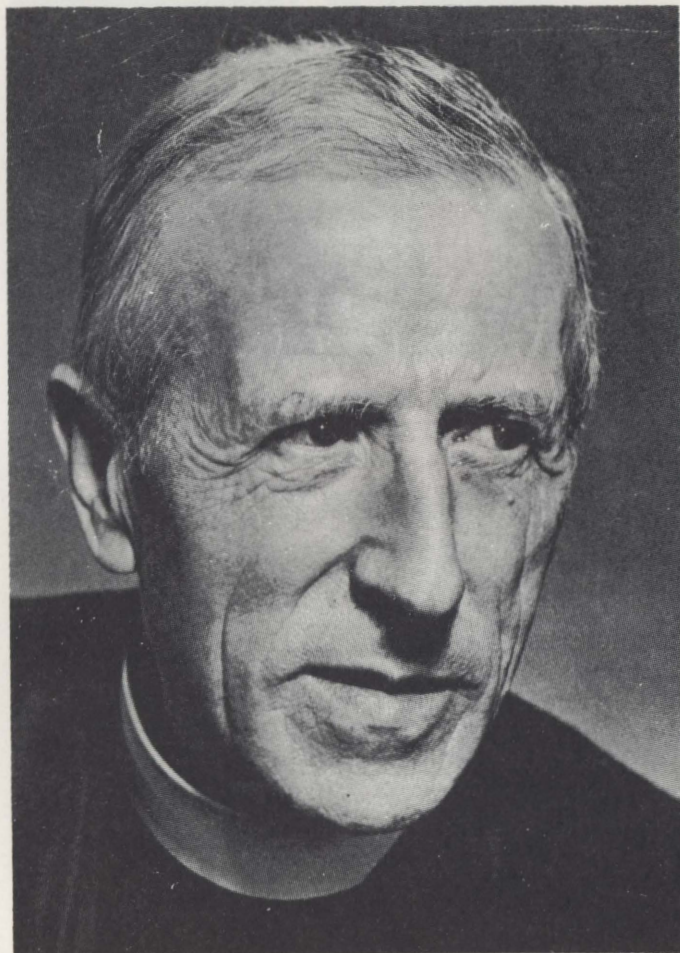
Biologin visar oss vår samhörighet med hela biosfären och fysiken att "allting hänger samman", poängterade han.

Men det är ingen statisk enhet som Teilhard ser, utan en dynamisk, skapande organisk enhet, en värld i ständig utveckling på väg mot fullkomning. Alla varelser ingår "som trådlösa fibrer invävd i en universell process". Vi, och allt som finns, är inte isolerade och existerar inte oberoende av allt annat, utan allting ingår i ett stort och harmoniskt sammanhang.

Teilhard tror på världen som god, och han ser en rörelse i kosmos mot allt mer komplicerade livsformer, vilket medför allt mer ande. De första livsformerna var enkla och till synes obesjälade, och utvecklingen rör sig hela tiden mot former med allt högre medvetande.

Teilhard de Chardin menar att om man ser universum som materiellt med ett mekaniskt skeende, blir människan med sin tankeförmåga en oförklarlig avvikelse. Men om man i stället ser människan, som är den högst utvecklade livsform vi känner till, såsom nyckeln till universums gåta, då framstår allt som andligt, intelligent och i rörelse mot livsformer med allt större förmåga att tänka.

Om man anser att det materiella är det grundläggande i universum och det andliga ett obetydligt biföreteelse, då finns i det mekaniska universum ingen plats för en fri vilja och alltså ingen plats för människan. Om man däremot uppfattar det andliga som kosmos centrala fenomen, då blir människans uppdykande på världsscenen inte oförklarligt utan en nödvändig punkt i universums rörelse mot allt mer komplicerade och intelligenta livsformer. Den allt större komplexiteten motsvaras av en allt högre medvetenhet.

Jesuiten och antropologen Pierre Teilhard de Chardin hade en mäktig vision av medvetandets utveckling som evolutionens mening och mål.

Universum utvecklas hela tiden av sin egen inneboende kraft.

Men Teilhard ser inte världens grundsubstans som ande. Han menar i stället att anden föds ur materien som en verkan av den. Men han ser också det andliga, vilket ökar allt mer i universum, som en högre form av liv och som odödligt.

Människan är toppen av utvecklingen, men inte dess slut. Universum har velat skapa människan, men det vill också gå vidare och skapa ännu högre livsformer. Människan ger med sin existens en glimt av universums vilja. Men slutpunkten är ett högsta medvetande, som är personligt, det vill säga Någon.

Teilhard skriver att han hela sitt liv har dyrkat universum och att frälsning för honom kan vara att bli ett med universum. Kristus ser han som livets krona och ett uttryck för världens själ. Han tillber ett centrum, världens innersta kärna, som är Någon och där allt strålar samman.

Harvardsociologen Pitirim A. Sorokin menade att vi måste studera altruistiska människor och lära av dem. Han kom fram till att kärleken är en enorm kraft.

PITIRIM A. SOROKIN

Kärleken är en skapande kraft

Pitirim A. Sorokin (1889–1968) föddes i Ryssland och blev efter ett omväxlande och farofyllt liv professor i sociologi vid Harvarduniversitetet i USA. Han gav unika bidrag till det mänskliga vetandet i det han undersökte vad som är karakteristiskt för altruistiska människor.

Han fann att kärlek är en livgivande kraft för den kärleksfulle själv. Altruistiska personer lever genomsnittligt längre än andra. Kärlek övervinner ensamhet och är det bästa medlet mot depression. Kärlek är en skapande kraft och ett verksamt medel för att uppnå sinnesfrid och lycka. Kärlek är den bästa terapin mot hat, psykos, olycka, elände och nöd.

Sorokin vände sig mot att vi i nutiden intresserar oss mest för brott, perversioner och galenskaper. Detta gäller massmedia, men även konsten och litteraturen. Sällan tar man upp goda nyheter och goda gärningar till belysning. Det betyder att vi lever i en mycket negativ atmosfär. Detta gäller även det vetenskapliga området, där patologiska tillstånd studeras och där för människan nedvärderande tolkningar av hennes väsen dominerar, såsom mekanistiska, reflexologiska, biologiska, materialistiska, endokrinologiska och behavioristiska. Det negativa i människonaturen är betydligt bättre utforskat än det positiva, goda.

1948 upprättade Sorokin Harvards forskningsinstitut för skapande altruism. En uppgift var att undersöka och få kunskap om hur människor kan bli mer altruistiska och i god mening skapande. Det var Sorokins uppfattning att utan sådan kunskap ser framtiden mörk ut för mänskligheten.

Att kärleken bland människorna ökar är idag av mycket större betydelse än att nya vetenskapliga upptäckter och

tekniska uppfinningar görs, ansåg han.

I likhet med Albert Schweitzer såg han vördnad för livet som ett grundläggande värde i det mänskliga samhället.

I en bok om humanismens förnyelse ger han anvisningar om hur den moderna människan kan bli bärare av en altruistisk kulturform. Det som krävs är först och främst en förnyelse av religionerna med utgångspunkt från vissa kärnställ i deras skrifter och från de stora altruisternas tankar och gärningar.

Sorokin hävdade att den skapande kärleken kan vara en enorm kraft, om vi bara kan bruka den i tillräcklig omfattning. Oegennyttig kärlek är en makt som kan förhindra fientliga handlingar mellan människor och grupper och förvandla fiendskap till vänskap.

ABRAHAM MASLOW

Maximalupplevelsen är religionernas kärna

Den judisk-amerikanske psykologen *Abraham Maslow* (1908–1970) har haft stor betydelse för New Age-tänkandet. En av hans teser är att en mystikers upplevelse och "maximalupplevelsen" är samma sak, och han ansåg att den upplevelsen är alla religioners gemensamma kärna.

Gemensamt för alla maximalupplevelser är enligt Maslow att universum upplevs som en helhet – och detta är inte bara en intellektuell idé, utan ett slags erfarenhet, ett seende, en direkt upplevelse av verkligheten. Och den upplevelsen kan få en avgörande betydelse för en människas livssyn.

Maximalupplevelsen är en upplevelse av vidgad medvetenhet och glädje. Den kan komma i ett religiöst eller kreativt sammanhang, men också i vardagliga situationer, exempelvis i en hänryckning över ett landskap eller en symfoni.

Maslow förklarade att en maximalupplevelse är en upplevelse av att vara ett med alla andra eller med världen, en känsla att vare hel och helt och fullt sig själv. Ofta inbegriper den en känsla av livets höjdpunkt och fullbordan.

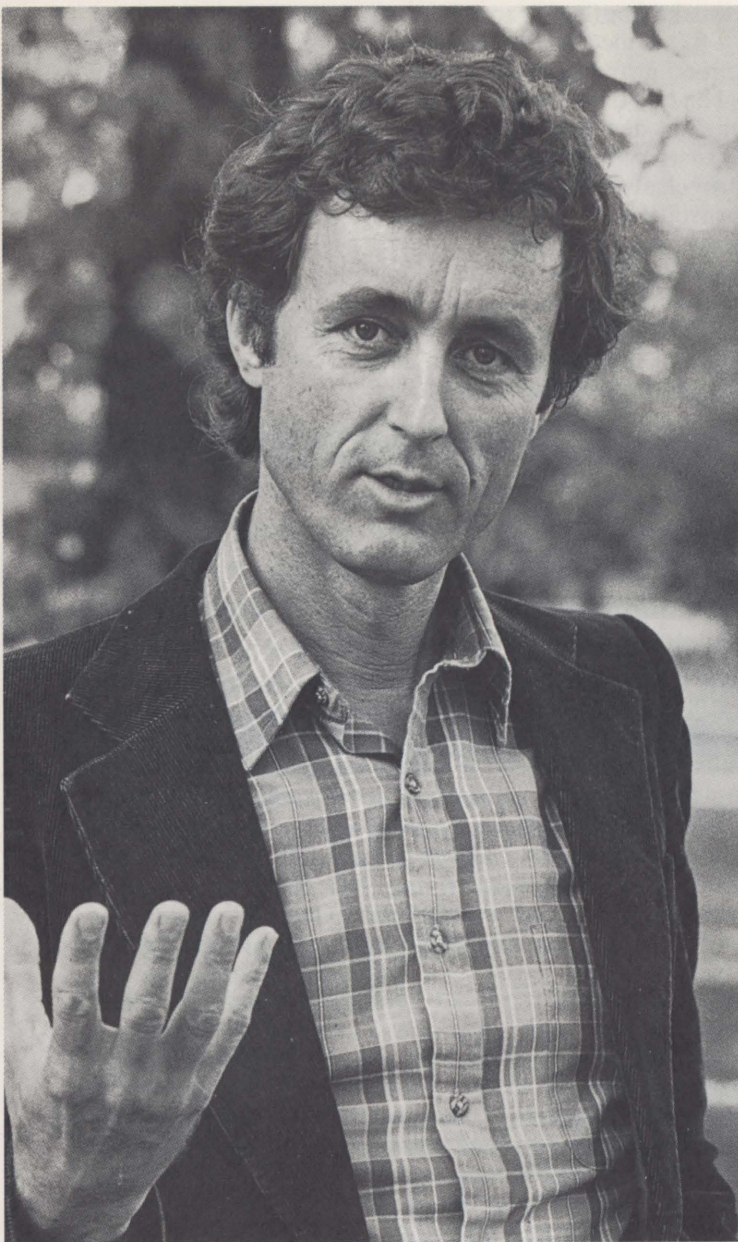
DAVID BOHM

Den nya fysiken ger en ny bild av verkligheten

Den framstående brittiske fysikern *David Bohm* (1917–1992) menade att världen numera måste uppfattas som en helhet och inte som en samling separata delar. Det finns myriader av skilda ting i världen, men det går inte att föreställa sig dem som separata företeelser. Alla ting tycks i stället ingå som delar i en stor, obruten helhet, där allting flyter och blandas med allting annat, liksom rörelserna i en vattenström. På samma sätt som vågorna inte kan existera skilda från havet, kan inte de delar, som världen består av, existera skilda från det hela.

Helhetens delar förbinds inte med varandra på ett mekaniskt sätt som delarna i en maskin, utan förbindelsen är organisk, vilket innebär att delarna utvecklas i det helas sammanhang – de står i förbindelse med varandra och med helheten på liknande sätt som de skilda organen i människokroppen.

David Bohm menade att det är helheten som organiserar delarna, vilka får sin form, funktion och sina egenskaper utifrån helhetens behov samtidigt som varje del har ett visst begränsat oberoende. Varje enskilt ting har också en viss stabilitet, men till slut bryter det samman och återgår till den helhet varur det kommer.

Fysikern Fritjof Capra menar att mystik och modern fysik i viss mening flyter samman. Naturvetenskapsmannen hamnar i mystikens land, där ingen materia existerar.

Foto: Per Frisk.

FRITJOF CAPRA

Kosmos är en levande helhet

Den amerikanske teoretiske fysikern Fritjof Capra har stor betydelse för New Age-rörelsen, framför allt genom sin populärvetenskapliga bok "Fysikens tao", som kom 1975 (svensk översättning 1981).

Capra pekar på paralleller mellan modern fysik och österländsk mystik. Fysikens resultat är en följd av rationellt vetenskapligt tänkande och mystikens av intuitivt tänkande, men vetenskapsmannen och mystikern har nått fram till liknande syn på verkligheten, anser Capra.

Mystikern förkunnar att ingen materia finns. Materievärlden är en illusion, eftersom verkligheten är icke-materiell. Och den moderne fysikern har förstått att mikrovärlden består av tomrum samt oerhört små energiknippen, men inte av materia av det slag som man räknade med i den newtonska fysiken.

Capra återger några uttalanden där det är nästan omöjligt att avgöra om de gjorts av österländska mystiker eller av nutida fysiker, eftersom de är så lika.

Fritjof Capra framhåller att både mystiken och fysiken beskriver kosmos som en levande enhet, där alla delarna hänger samman i en livsväv och är beroende av varandra. Förr såg västerlandets vetenskapsmän världen som bestående av fragment, där delarna var skilda från varandra och samtidigt förenade på ett mekaniskt sätt. Den synen på verkligheten har följts av motsättningar inom mänskligheten, som delats upp i "fragment" – i nationer, raser, religioner och politiska rörelser, och lett till kriser. Vi talar om oss och de andra. Denna grundsyn leder också till motsättningar mellan oss och naturen. Vi ser på naturen som något som vi skall exploatera, inte samverka med, och det skapar ekologiska störningar.

Capra pekar på att det är ett mål för de österländska mystikerna att bli medvetna om alltings sammanhang och komma bortom synen på jaget som en isolerad ö för att i stället uppleva enhet med allt och identifiering med den yttersta verkligheten.

Österländska mystiker uppfattar världen som en odelbar levande verklighet, ständigt i rörelse, förändring, andlig och materiell på samma gång. De ser inte det gudomliga som en makt som har skapat och styr världen *utifrån*, utan i stället som en kraft som behärskar allt *inifrån*. Gud finns i allting och verkar inifrån – vår odödliga själ är faktiskt Guds väsen.

I väst har ledande forskare och filosofer nedvärderat det intuitiva och religiösa tänkandet och i stället framhållit det rationella tänkandet som det enda prisvärda. Stora österländska tänkare däremot menar att mystikern intuitivt skaffat sig en direkt erfarenhet, som går bortom den intellektuella tankens vägar: en absolut kunskap.

Det intuitiva tänkandet är icke-intellektuellt och sker i ett meditativt, mystiskt inre tillstånd. Men Capra menar att även vetenskapsmän i väst använder sig av intuitionen och att den typen av tänkande har stor betydelse även inom vetenskapen – det ger forskaren värdefulla idéer och insikter. Utan intuitionen skulle det rationella tänkandet vara oanvändbart, anser Capra. Det finns alltså ett betydelsefullt intuitivt element i vetenskapen.

Mystikern använder sig av ett inre skådande. Och vetenskapsmannen, som arbetar med kvantteori och relativitetsteori, finner att logiken inte räcker till för att förklara vad som verkligen sker. Verkligheten synes motsägelsefull och orimlig. Endast ett iakttagande ger kunskap.

Den mystiska upplevelsen av verkligheten beskrivs som en omskakande händelse. Mystikern ser att världen i grunden är helt annorlunda än man normalt tror. På liknande sätt har fysikerna blivit omskakade, när de insett att världen inte är som de tänkt. De finner att den så kallade materien inte består av partiklar, som existerar här och nu, utan av möjligheter, tendenser och statistisk sannolikhet. I stället för materia i traditionell mening upptäcker de tomrum och energiknippen. Materialismens hus rasar samman, och framträder i stället en icke-materiell verklighet.

Enligt Capra ser fysiken idag verkligheten som en komplicerad väv av relationer mellan olika delar av en helhet, och en viktig beståndsdel i verkligheten är iakttagaren, som själv påverkar det han observerar. Någon objektiv bild av världen existerar inte – observatören spelar själv alltid en avgörande roll. "Inom atomfysiken kan vi aldrig tala om naturen utan att samtidigt tala om oss själva", skriver Capra.

Inom hinduismen är det en grundtanke att alla livsformer är olika manifestationer av den yttersta verkligheten, som också är alltings innersta väsen. Denna verklighet är mental, evig, oändlig och omöjlig att fatta med mänskligt förstånd. Denna verklighet är du i djupet av ditt väsen, och insikten därom är Upplysning.

Den brittiske författaren Peter Russell observerar att en nytt sätt att uppfatta jaget sprider sig. Hela kosmos innersta väsen är "jag".

PETER RUSSELL

Jaget är obegränsat

Peter Russell är en viktig New Age-tänkare. 1982 kom hans bok "En uppvaknande värld" (svensk översättning 1984). Där tecknar han en bild av kosmos utveckling från Stora Smällen till livet på jorden idag, och han har en vision av framtiden.

Russell tar upp idén om jorden som en levande organism, den så kallade Gaia-hypotesen. Liksom människokroppen betar sig på ett välorganiserat sätt i ett bestämt syfte, så gör också jorden det. Och detta ingår i en plan för livets upprätthållande. Liksom kroppen kan kontrollera sina livsprocesser, exempelvis temperaturen, så att den hela tiden ligger omkring 37 grader, och antalet vita blodkroppar, så kan jorden kontrollera sin temperatur, så att den alltid är livsfrämjande, och sammansättningen av luften, vattnet och marken, så att optimala livsbetingelser hela tiden finns. Jordens biosfär kan därför betraktas som ett levande, självorganiserande system.

Peter Russell lanserar också idén om det obegränsade jaget. Han menar att det bland människorna idag sker en förändring i uppfattningen av vad "jag" är. Enligt den gamla modellen är jag allt som begränsas av min hud, och ingenting annat. Men ett nytt sätt att se börjar breda ut sig, där jag identifierar mig med allt. Och den förändringen i synsätt innebär ett språng i utvecklingen, som kan jämföras med när människan började inse att det inte är solen som rör sig kring jorden, utan jorden som går i en bana runt solen.

En grundtanke i detta sammanhang är att i mitt innersta är jag av samma väsen som du och hela universum. Våra individuella medvetanden är som vattendroppar ur havet. Varje droppe är en unik, individuell droppe med egen identitet och egna speciella egenskaper – ändå är varje droppe också av samma natur som havet: vatten. Denna upplevelse av alltings enhet är kärnan i enhetsmystiken: i vårt innersta är vi alla förenade. Vårt väsen är Varat självt. När vi inser detta, upplöses individualiteten och ger plats för upplevelsen att vara en del av ett gränslöst varande – men denna förlust av den egna individualiteten är ingen verklig förintelse, utan i stället det enda sanna livet. Att dö bort från det vanliga begränsade jaget är att vakna upp och finna att ens innersta jag är det som genomsyrar hela universum och alla andra varelser.

Om vi verkligen upplever denna vår enhet med allt, då påverkar det vårt liv och skapar ett nytt samhälle, där vi inte misshandlar oss själva och andra och inte förstör vår värld.

Insikten att allt är Ett är Upplysning. Den upplysta människan känner en spontan kärlek till allt.

Den oförgängliga filosofin försäkrar gång på gång att vi alla ytterst är ett, att denna enhet är kännbar som det rena Jaget i djupet av vårt inre och att denna insikt kan nås av alla; den är i själva verket vår medfödda rättighet.

Peter Russell

Eskil Svenssons gärning

1952 övertog Eskil Svensson Waerlands Månadsmagasin, vars namn två år senare ändrades till Tidskrift för Hälsa. Det blev en framgångsrik verksamhet. Kvaliteten på tidskriften var hög, och upplagan ökade oavbrutet. 1987 utsågs Hälsa av föreningen Svensk Fackpress till årets facktidning. Den sålda upplagan var då omkring 60.000.

1988 sålde familjen Svensson Hälsa, och en kort tid senare lämnade Eskil tidskriften. Han fick då erbjudandet att bli redaktör för Svenska Vegetariska Föreningens betydligt mindre tidskrift, vilket han accepterade. Namnet ändrades från Hälsonytt-Vegetarianen till Vegetar.

Eskil Svenssons sex år som redaktör för Vegetar har varit en kvalitets-epok i tidskriftens historia. I nr 5/6, 1995 meddelas nu att Eskil lämnar Vegetar. Tydligt anser styrelsen för SVF att tidskriften i den form Eskil gett den kostar föreningen för mycket. Vegetar i hittillsvarande form upphör. I stället kommer i fortsättningen en medlemsinformation att ges ut 6 gånger om året samt några temanummer.

Men troligen är Eskil Svenssons gärning inte slut. Han är över 70 år, men kan nog finna nya forum för sin värdefulla journalistiska kreativitet och talang i hälsans tjänst.

SM

Eskils sista Vegetar

Nr 5/6 av Vegetar är det sista med Eskil Svensson som redaktör. Där nämner hälsoläkaren doktor Karl-Otto Aly fem skäl till att han inte äter kött. 1. Det etiska skälet. Högre djur har känslor och kan förnimma både fysisk och psykisk smärta. Därför är det för Aly otänkbart att låta kännande och livsberättigade medvarelser dödas för att han skall få mat. 2. Vegetarisk kost är gynnsam för hälsan. "Mångtusentårig erfarenhet" ligger bakom den insikten. 3. Aly finner det oestetiskt och oaptitligt att äta mat som består av rester av döda djur. 4. Om alla människor vore vegetarianer, krävdes långt mindre odlad jord, och vår planet skulle kunna livnära hela sin befolkning och mer till; ingen behövde svälta. Aly är vegetarian bland annat av solidaritet med jordens fattiga.

5. Eftersom uppfödning av slaktdjur kräver stora arealer för föda åt djuren, blir följden rovdrift med konstgödsel och växtskyddsmedel och förödande konsekvenser för miljön.

Iövrigt i det innehållsmättade numret:

Theresia Ek skriver att enbart vegetarism inte kan avskaffa krig och våld, men det är en god grund. Vegetaris- mens fundamentala idé är ju att icke döda.

Vegetar berättar också om en kvinna, Cecilia Germsjö, som med mjölk- och brödfri okött växtkost till sist, efter svåra bakslag, blivit fri från plågsam reumatism, som skolmedicinen läkare inte kunnat bota.

För övrigt skriver dr Alf Spångberg om att vara ung hela livet, Birgitta Stålhammar om att ungt folk väljer vegetariskt och professor Per-Arne Öckerman om att hälsa är summan av hälsofaktorer.

Magneter för hälsa

Magneten är en tidskrift som utges av Nordiska Magnetterapiförbundet. I nr 2, 1995 finns en artikel om magnetbehandlingens vetenskapliga bakgrund, skriven av Olov Lindahl, som avled för några år sedan. Han var professor i ortopedisk kirurgi och mycket intresserad av alternativa behandlingar.

Lindahl skriver att endast en fanatiskt troende skeptiker, som är totalt okunnig om facklitteraturen, idag kan förneka att magnetbehandling har starka biologiska effekter. Det är viktigt att närmare undersöka, poängterar han, hur medicinen kan använda magneter, men han konstaterar också att motståndet inom skolmedicinen som vanligt är massivt, när nya metoder lanseras av lekmän eller av forskare med udda idéer.

Det finns tusentals vetenskapliga

undersökningar om biologiska verkningar av magnetfält, uppvisar Lindahl. De visar att magnetfält har en klar effekt på en rad biologiska fenomen hos människor, djur, växter, cellodlingar och mikroorganismer.

Olov Lindahl skriver att magnetbehandling vid benbrott är en välkänd metod inom den ortopediska kirurgin och att det finns en stor vetenskaplig dokumentation, som visar effekterna av denna behandling. Han har också själv bedrivit klinisk forskning på patienter för att ta reda på effekten av magnetbehandling på den fysiska arbetsförmågan och på vissa typer av axelsmärtor.

Beträffande magnetbehandling av cancer meddelar han bland annat följande.

Barnothy redovisar försök på möss, där en grupp fått magnetbehandling och en likvärdig kontrollgrupp inte fått behandlingen. Djuren inokulerades med cancer. Av de icke behandlade djuren dog alla, men i den magnetbehandlade gruppen överlevde 80 %. I en liknande undersökning men med annan concertyp hade de magnetbehandlade djuren 74 % längre livslängd.

Weber visade att cancermöss som magnetbehandlades fick en fördubblad överlevnadstid.

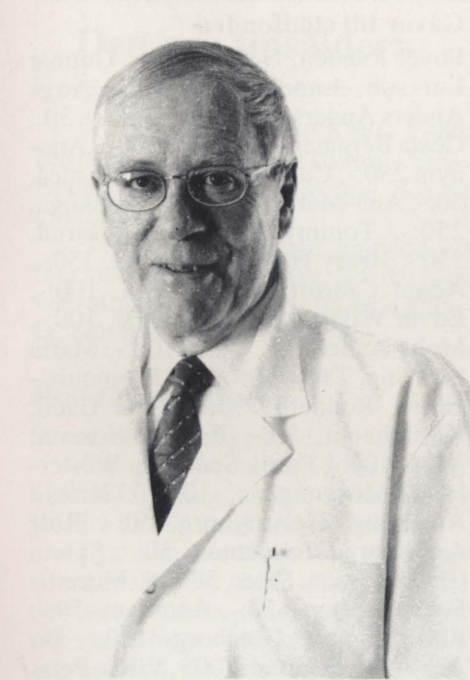
Mulay experimenterade med cancer-celler i vävnadsodlingar. I upprepade försök utsattes varannan odling för magnetbehandling och varannan var en kontrollgrupp utan behandling. De obehandlade odlingarna tillväxte normalt, medan de magnetbehandlade inte växte utan gick mot vävnadsdöd.

Pereira gjorde också försök med cancer-celler i vävnadsodlingar. Han visade att det krävdes en viss minimal styrka på magnetfältet för att resultat skulle uppnås.

Lindahl påpekar att dessa undersökningar har gjorts vid erkända forskningscentra av forskare med gott rykte. Han anser att de tyder på att magnetbehandling borde ha viss gynnsam effekt på cancer även hos människor men tillägger att det ännu behövs mycket forskning på området.

Lindahl nämner också att det har gjorts talrika försök på människor. Då har påvisats bland annat att reaktions- snabbheten ökar, läkning av benbrott påskyndas, syrgasupptagningen via lungorna ökar, blodtrycket minskar och cirkulationen i händerna förbättras.

Som ett försök till förklaring av magnetbehandlingens effekter skriver Olov Lindahl bland annat att alla celler i biologiska organismer omges av en cellvägg, och celler är för sin näring beroende av att "föda" kan passera genom cellmembranen liksom att "avfall" kan passera ut. Vid störningar i cellväggs genomsläppighet försvå-

Olov Lindahl

ras dessa processer. Genom att magnetfält förbättrar passagen, har vi här en möjlig förklaring till de positiva hälsoeffekterna av magnetfält.

Naprapaten Anne Eek i Stockholm redovisar i en artikel i Magneten sina intryck av magnetbehandlingens effekter. Hon berättar att hon 1985 köpte en magnetbänk, och den kom att revolutionera hennes liv. Hon var trött och slutkörd och ofta förkyld. Men sedan hon börjat ligga i bänken 1-2 timmar varje kväll, blev hon allt piggare. Förkylningarna upphörde.

Numera ligger hon i bänken ½ timme då och då, och nästan alltid en kvart vid lunchtid, vilket gör henne vitaliserad hela eftermiddagen. "Jag har fått en mycket större toleransnivå innan jag blir stressad eller irriterad, något som även mina anhöriga lagt märke till", berättar hon.

Hon använder också magnetbänken i sin naprapatverksamhet och meddelar att den tycks ge goda resultat. Att ligga i bänken cirka 45 minuter verkar innebära en förstärkning av effekten av naprapatbehandlingen. Olika lättare besvär upphör, exempelvis vadramp, klåda eller en lätt magvärk. Flera patienter kommer för förslitningsvärk i höfter. Det är inte ovanligt att värken släpper efter några behandlingar. Struma brukar gå tillbaka efter cirka 10 behandlingar.

Källa: Magneten, Box 5015, 550 05 Jönköping.

48-årig gåta

Efter en begäran av kongressmannen Steven Schiff (demokrat) har amerikanska General Accounting Office (GAO) undersökt uppgifterna att ett okänt luftföremål störtade i närheten av Roswell, New Mexico i juli 1947.

GAO offentliggjorde sin rapport den 28 juli 1995. Den är på 20 sidor och redovisar en grundlig undersökning som pågått i 16 månader. GAO har sökt efter dokument hos alla tänkbara myndigheter, inklusive FBI, CIA, försvarsdepartementet och flygvapnet, men funnit mycket litet om Roswell-händelsen. Vissa gamla dokument saknas. GAO-rapporten säger att en viss typ av meddelanden från Roswell Army Air Field (RAAF) under den aktuella tiden genomgånge har förstörts. Kongressman Schiff kommenterar att de saknade meddelandena kan ha visat hur militären i Roswell beskrev händelsen för sina överordnade. GAO kan inte ge besked om vilka som förstört dokumenten och varför detta skett.

Klart är i alla händelser att RAAF i Roswell den 8 juli 1947 rapporterade att "en flygande skiva" kraschat och tagits tillvara. Men följande dag meddelade pressen att militären nu förklarat att det var en *störtad väderballong* man tagit hand om.

GAO fann också ett teleprintermeddelande daterat 8 juli, 1947, från FBI i Dallas, Texas, till FBI:s högkvarter med innehållet att man nära Roswell tagit till vara en sexkantig skiva, som i en vajer hängt ned från en stor ballong. Det meddelades vidare att skivan och ballongen hade sänts till Wright Field-flygbasen för undersökning. Föremålet liknade en väderballong med radarreflektor.

I sin rapport i juli 1994 angående Roswellhändelsen bestrider inte amerikanska flygvapnet att någonting hände nära Roswell, men anser att det som störtade sannolikt var en hemlig spaningsapparat från en ballong, tillhörande projekt MOGUL, utrustad med radarreflektorer och akustiska sensorer. Syftet med utrustningen var att övervaka den sovjetiska kärnvapenforskningen och upptäcka kärnsprängningar.

Flygvapnets förklaring stöds av vad Charles B. Moore berättar. Han är professor emeritus i fysik vid New Mexico Institute of Mining and Technology i Socorro och var 1947 som forskarstudent knuten till det strängt hemliga projekt MOGUL. Moore uppvisar att i juni och juli 1947 gjordes i New Mexico flera uppsändningar av ballonger med teknisk utrustning för att kunna upptäcka sovjetiska kärnsprängningar. En uppsändning gjordes den 4 juni 1947. Man

förlorade kontakten med ballongen, sedan batterierna laddat ur sig. Då befann sig ballongen 2½ (svenska) mil från den plats där vrakdelarna sedan påträffades. Den 14 juni fann Mac Brazel vrakdelar, men han tog dem enligt egen uppgift till närbelägna Roswell först den 7 juli. Beskrivningen av vrakdelar som påträffades av Brazel stämmer enligt Moore med vad som fanns i den MOGUL-ballong som uppsändes 4 juni. Många vittnen beskrev exempelvis tejp med blommor eller "hieroglyfer" på. Moore berättar att förstärkningstejp, som användes, hade egendomliga blomliknande figurer.

Källor: International UFO Reporter, juli-augusti 1995, och Skeptical Inquirer, juli-augusti 1995.

Kanalisering och regressions till tidigare liv även per brev
Kurser i kanalisering mm
Elenitta Westergård
021 - 750 66

FORSKNINGS-PROJEKT

Nära döden-oplevelser

Kontakt önskas med personer som varit i livshotande situationer **med eller utan nära-döden-oplevelser.**

Psykolog
E. Söderström
Tel. 031-711 98 10
Helst 17.00-19.00 vard. Ej lörd.

Individuell Persona-Analys

- Vem är jag? Varför lever jag det liv som jag lever?
- Vilken är min egentliga uppgift i den här inkarnationen?
- Hur kan jag fokusera det kvinnliga och det manliga elementet i mig till en enhet, så att jag blir "jag"?
- Vågar jag se och acceptera "skuggan" i mig? Dvs "säga ja" till min hemliga rädsla?

Varje inkarnation är ett arbete, ett livsprojekt, som måste slutföras. Jag hjälper dig att se och att nå fram till dina djupaste livsfrågor.

Vänd dig med förtroende till:
Inga-Britt Lundqvist
Antroposof, waldorflärlare och astroterapeut med 30 års erfarenhet.

Box 34021, 100 26 STOCKHOLM
Telefon 08-656 11 03

Britta Zettmar

Den andra

Jag tittar i en spegel
Vem är det där?
är det jag?
Den där tanten med rynkor i pannan
skrynklig hud
och skäggvårta som behöver klippas.
Med glanslöst hår
böjd rygg
och ömma fötter
Nej, när jag blundar ser jag
en kvinna i sina bästa år
med blicken riktad mot framtiden
en mun som ler åt allt roligt i livet
och energi fräsande i varje muskel
Den där andra
det är bara en vän
som har valt att slå följe med mej
de närmaste åren
innan vi tar avsked
och jag vandrar ensam
– till ny ungdom

Älska dej själv

Du har rättighet att älska dej själv
trots ditt ego
dina rädslor och djupa dalar
dina fel och upplevda brister
alla dina misslyckanden
allt mörker inom dej
Det är av nåd bestämt
att denna kärlek är grunden
för din kärlek till andra
för det som ska växa till i ljuset
och bli en frukt för evigheten

Ur diktsamlingen *Sprida ljus – dikter för meditation.*
(Britta Zettmar, Rydsgatan 11, 570 60 Österbymo.)

Gåvor till stödfonden

Povel Randén, Dalby, 200:-, Gunnar Larsson, Landskrona, 50:-, Ängs Anders Andersson, Boda Kyrkby, 30:-, Gösta Bergman, Ronneby, 100:-, Anonym 250:-, Curt G. Andersson, Luleå, 50:-, Ann-Mari Dahlbäck, Karlskoga, 250:-, Tommy Axelsson, Ullared, 250:-, Henry Henriques, Farsta, 150:-, Adam Czartoryski, Knivsta, 100:-, Edvin Wiktorsson, Södertälje, 100:-, Mona Andersson, Vara, 100:-, Märta Sverling, Täby, 50:-, Elin Blomquist-Haara, Ronneby, 50:-, Anita Gadd, Klintehamn, 50:-, P.O. Arvidsson, Täby, 100:-, Patrik Spänning Westerlund, Morgongåva, 100:-, Gertrud Areskoug, Helsingborg, 50:-, Rolf Andemark, Vallentuna, 50:-, Sylvia Christiansson, Säter, 50:-, R. Moretti-Fochi, Spånga, 50:-, Anonym, 50:-, Ralf Jalming, Göteborg, 100:-, Bo Axelsson, Karlstad, 100:-, Vilma Persson, Göteborg, 200:-, Tommy Olsson, Uppsala, 50:-, Ragnar Otterlind, Helsingborg, 300:-, Wally Johansson, Solna, 100:-, Lennart Johansson, Edsbyn, 50:-, Ebon Torkkeli, Lidingö, 50:-, Gerhard Holm, Hjärrup, 50:-, Reimar Lidås, Göteborg, 20:-, Anne-Marie Hultman, Nacka, 50:-, Per Hornberg, Stockholm, 1.000:-, Ivar Andersson, Kristianstad, 25:-, Sylvi Strömsten, Göteborg, 50:-, Gunilla Dybvik, Ed, 50:-, Ewy Wilhelmsson, Kinna, 50:-, Lennart Carlsson, Västerhaninge, 50:-, Sverker Arfvidsson, Göteborg, 50:-, Svante Silvé, Karlstad, 50:-, Christina Johansson, Norrtälje, 50:-, Sigvard Strandberg, Västerås, 50:-, Jan-Erik Luft, Stockholm, 50:-, Nils Arozenius, Olofström, 100:-, B. Holsby, Helsingborg, 100:-, Anna-Britt Karlsson, Helsingborg, 100:-, Elsa Haaker, Kristianstad, 150:-, Björn Zakrisson, Östersund, 250:-, Tina Grefveberg, Bålsta, 250:-, Sven-Åke Andersson, Trollhättan, 50:-, Margareta Fällgren, Haninge, 10:-, Yvonne Lindén, Kävlinge, 50:-, Per Olsson, Gästrike-Hammarby, 50:-, Ruth Kellerman, Malmö, 50:-, Povel Randén, Dalby, 100:-, Margit Jonsson, Gammelstad, 100:-, Carina Andersson, Billesholm, 100:-, Rune Löfberg, Hargshamn, 190:-, Rolf Andersson, Södertälje, 200:-, Per-Erik Andersson, Borlänge, 40:-, Christer Gustafsson, Garpenberg, 100:-, Berit Wiksén, Bandhagen, 50:-, Alf Forsén, Sävsjö, 50:-, Franz Schwabe, Enskededalen, 50:-, Beatrice Svensson, Stockholm, 50:-, Ulla Johansson, Vaxholm, 50:-, Karl-Gustav Häggström, Rosersberg, 50:-, Gunnar Johansson, Umeå, 150:-, Ingvar Anderberg, Genarp, 150:-, Desy Kallberg Viksten, Stockholm, 150:-, Irja Pajunen, Göteborg, 250:-.

Hjärtligt tack för hjälpen!
SM

Den nya tidsåldern

Samantha Khury Forts.

om jag kunde titta på en kamrats kanariefågel, som inte ville äta, och så vidare.

– Jag blev allt oftare ombedd att tala med, och hjälpa, djur, och det blev bekräftat att jag kunde tala med djur – ja, och här står jag nu idag!

Hon förstår djuren

Samantha gav några råd.

– Om ni har en litet kreativ och visuell läggning, så har ni möjlighet att lära er tala med djuren, sa hon.

– Djur kan inte tänka abstrakt negativt. Du ska inte sända till hunden att den inte får bita sönder kudden! Du ska sända bilder av hur kudden ligger där hel och fin och hur hunden går förbi den och gör något annat.

– Om hunden får budskapet ”inte bita sönder”, uppfattar den ”bita sönder”. Du måste ge djuren positiva signaler! Du ska också ge bilder som om det du vill ska hända, redan har hänt – inte att du hoppas att det ska hända!

Samantha fick flera gånger tårar i ögonen, när hon berättade om djur, särskilt hundar och katter, som mist sina hem för att husbondfolket inte klarade av någon egenhet djuren hade och som var till stort besvär. Kanske de inte blev rumsrena på grund av något trauma. Sådana exempel hade Samantha många, och hennes glädje var påtaglig, när hon berättade om hur hon kunnat hjälpa både djur och människor med sådana problem, och hon uppmuntrade åhörarna att försöka göra detsamma.

En gång blev hon kallad till en förtvivlad hästägare, vars eljest lugna häst av oförklarlig anledning gripits av panik och sprängt sin stabila box över natten och fortfarande verkade livrädd. Vad hästen framförde till Samantha, var att han, som aldrig stått i en box med fönster förut, upplevt strålkastare från en dundrande traktor som om något erhört farligt var på väg in i hans stall. Sådana upplevelser brukar inte gå ur en häst så lätt. Men Samantha lyckades få hästen att stanna kvar i sin box och inte bli rädd, när strålkastare ånyo lyste rakt in i den. Vad Samantha sa till hästen var att det rörde sig om ett vanligt ofarligt fordon som hästen inte behövde vara rädd för och att det *inte* var på väg in i hans box. Hon visualiserade för hästen hur vägen svängde utanför stallet och att varje fordon på vägen också svängde och inte körde rakt in i stallet.

En annan historia, som Samantha berättade, handlade om en polishund som inte kunde spåra. För dum, tyckte poliserna. Men en kvinnlig polis, som

Samantha Khury samtalar med djur på ett språk som består av inre bilder. Foto: Bessie Y. Fooks.

trodde på hunden, bad Samantha om hjälp. Och hon fann att denna hund faktiskt saknade luktsinne. En undersökning bekräftade sedan detta. Med vetskapen om detta ovanliga handikapp tränades hunden på basis av sina övriga goda sinnen, syn och hörsel, och den blev en av de bästa livräddarhundar som polisen haft. Samantha läste upp ett tackbrev, och visade bilder.

Samantha frågade åhörarna om de hade djur och vilka problem och egenheter djuren eventuellt hade. Hon menade att bristande skötsel av kattlådan var förklaringen till att katter ibland bajsar i blomkrukor eller i badkaret. Katten vägrar att sätta sina tassar där det inte är torrt och rent.

– Katten har förstås märkt att i badkaret blir det bortspolat omgående, för där vill man inte ha några orenheter liggande.

Till den åhörare som hade en katt som bajsade mitt framför fötterna på honom, sa Samantha att det nog var en tecken från katten att den inte mådde bra, att den behövde uppmärksamhet och hjälp med något. Hon rådde kattägaren att gå till en veterinär och få katten undersökt.

Men djur, främst hundar och katter, uppsöker också det som är sjukt, sa Samantha. Det gör de för att hjälpa oss.

– De drar till sig dåliga vibrationer, ja till och med sjukdom, för att få bort dem från oss. Sedan rullar de av sig det negativa mot marken!

En katt oroade sig för sin alkoholiserade matte så mycket att han alltid bajsade på golvet framför henne så snart hon började dricka. Därmed höll han henne sysselsatt med något annat. När denna matte genom Samantha fick klart för sig hur mycket katten brydde sig om henne och hur olycklig katten var över att hon drack, slutade hon dricka.

Samantha hade en varm och enkel framtoning och gjorde intryck av äktenskap. Hon menar att vi alla kan kommunicera med djur, precis som helare brukar säga att de flesta faktiskt kan göra vad helarna gör, men de har inte upptäckt det.

– Skillnaden mellan mig och er är att jag *vet* om att jag kan tala med djur, sa Samantha.

Samantha Khurys sammanfattande ord på vägen till de uppmärksamma lyssnarna var att tro på sina egna möjligheter att kommunicera med djur och på att de kan hjälpa djur, även när det ser hopplöst ut.

– Försök! Det är alltid värt det! Och kan ni inte göra något annat, så sänd kärlek!

Ina Sundblad, till vänster, och en medhjälpare visar glada upp tidskriften *Utan Gräns*, som skriver om övernaturliga fenomen, personlig utveckling, alternativa behandlingsformer, New Age m.m. Ina är reporter på tidskriften och gift med redaktören.

Kristaller och ädla stenar, "bra för hälsan på olika sätt", kunde köpas på festivalen. Det mesta var dyrt, men några billiga stenar fanns också. De här barnen köpte tre stenar för en tia.

Eva Åsberg, till vänster, höll föredrag och workshops om delfinkanalisering. Närmast Eva står Margaret Kasteskog som ordnar program åt Eva och följer henne vid de flesta framträdanden. Till höger en workshopdeltagare, som tyckte det Eva sa var "mycket intressant".

Renate Strömqvist provsitter Kenton Knowles "inspirerande meditationsstol". Bekväm var den inte, tyckte hon. Fötterna nådde inte ner till golvet, men skön värme kom från det blå ljuset under stolen.

Carita Stenbäck ger aurahealing.

Anders Edvall demonstrerar rosenmetoden, en mjuk massage, som har utvecklats av Marion Rosen. "Den medvetandegör kroppen om dess spänningar, får musklerna att slappna av och återgå till sitt normala tillstånd."

Peace in Mind Festival. Foto: Åsa Freij.

SKOLAN ESOTERISKA VÅGEN

är en skola för den andlige sökaren

Skolan vänder sig till Dig som vill ägna dig åt fördjupade studier i esoterik. Studiematerialet omfattar bl. a. olika meditationer, orientering i esoterik, människans konstitution, de sju strålarna och symbolstudier.

Studierna bedrivs företrädesvis i grupp där diskussionsfrågor får belysning ur olika synvinklar. Gruppen har en central funktion i arbetet med att utveckla gruppmedvetande. Meditationens och studiernas mål är inte självutveckling, utan tjänande.

Om du är intresserad av att vara med i en grupp eller bilda en egen grupp kan du höra av dig till:

SKOLAN ESOTERISKA VÅGEN
Fjällgatan 23 A, 116 28 Stockholm
Tel. 08 - 641 11 08
Expeditionen är öppen tisdagar 14 - 16

Skolan tar ingen avgift. Den finansieras av frivilliga bidrag.

★ STJÄRNKLART ★

★ Mystik eller verklighet?

Ett unikt arrangemang anordnas på
Örebro Slott den 23-24 mars 1996!

Healing, Astrologi, Ufo-logi och Mediumitet är exempel på något av innehållet som kan upplevas i:

* Debatt * Seminarier * Utställning * Workshops

För att få balans i arrangemanget kommer både förespråkare och kritiker att medverka.

Är du intresserad av att ställa ut?

Hör av dig till oss senast den 16 februari 1996.

Vi som anordnar detta är:
Projektledarutbildningen - Utbildningsborgen AB
Box 438, 701 48 ÖREBRO
Tel: 019 - 18 70 67, Telefax: 019 - 12 93 21

Grafologi

- * Bär Du på dolda talanger och förmågor?
 - * Har Du egenskaper som Du använder för lite eller för mycket?
 - * Är Du realist och har fötterna på jorden?
 - * Vågar Du 'släppa taget'?
- Hurdan är Du egentligen? Vad säger Din handstil om Dig själv?

För 500:- hjälper jag Dig med

- ◆ Allmän analys av personlighetskaraktär
- ◆ Analys utifrån specifik frågeställning

Jag behöver

- en handskriven A4-sida med Din namnunderskrift (något Du nyligen skrivit)
- gärna ytterligare skriftprov från olika tidpunkter några år tillbaka (med datum/tidpunkt)
- veta Din ålder och Ditt kön

Sänd till:
PRANA CENTER
Trandaredsgatan 1A
502 50 BORÅS

eller ring:
033-10 12 34
Viljo Mentu
Grafolog/leg. psykolog

TIDSKRIFT FÖR HUMAN UTVECKLING

Ny Kultur

Ny Kultur är en tidskrift för dig som är intresserad av allt i samhället som pekar framåt mot en human kultur baserad på rättvisa, fred, tolerans och kärlek.

Martinus Kosmologi

Ny Kultur bygger på den danske författaren Martinus världsbild och innehåller artiklar om:

- aktuella ämnen och tendenser i samhället
- ekonomi, politik, vetenskap, ny forskning
- kultur, konst, litteratur, film
- psykologi, personlig utveckling

...dessutom intervjuer, reportage, debatt mm. Ny Kultur utkommer fyra gånger per år. Pris 180 kr/år.

Gratis provnummer kan beställas på adress:

Ny Kultur • Sjömansgatan 15B • 413 15 Göteborg

Beställ provnummer med denna talong. Skriv tydligt!

namn _____

adress _____

postnr, ort _____

Sök 96

Adress	SÖKAREN Box 10 663 21 SKOGHALL
Telefon	054-51 89 00
Telefax	054-51 89 02
Postgiro	70 60 47-8
Bankgiro	372-8128
Redaktör och ansvarig utgivare	Sven Magnusson
Prenumeration	Helår (6 nr) 250:- Halvår 150:-
Annonser	Ring för prislista
Tryckeri	Wallin & Dalholm Lund
ISSN 0038-0504	

INNEHÅLL:

Åsa Freij: Peace in Mind-festival	2
SM: Andliga lärare	5
Göran Brusewitz och SM: Psi-forskningen är seriös	6
SM: Kritik i nya tiden	9
Åsa Freij: Varför just Avery Solomon?	10
SM: Kristendomen och New Age	14
SM: Tidskrifter in memoriam	16
SM: Nybörjare	8
Sökarnyheter	20
Bokfloden	22
Åsa Freij: Right Livelihood Award	24
SM: Inspiratörer i Nya tiden	26

Aztekindian på Peace in Mind-festivalen i Stockholm. Foto: Göran Gårder.

Sökandet fortsätter

Vårt reportage från den tredje Peace in mind-festivalen handlar mycket om Samantha Khury, som "talar med djuren". Vi har också i TV sett och hört henne och hört vittnen som på ett trovärdigt sätt berättat om vad hon åstadkommit. Det verkar som hon faktiskt uppfattar bilder som djuren tänker och kan sända dem bilder från sitt eget medvetande. Om detta kommer att bekräftas, framstår hon som ett exempel på en person utanför vetenskaparnas led, som gjort en mycket viktig vetenskaplig upptäckt.

SPF-ordföranden Göran Brusewitz och jag har skrivit ett genmäle till några artiklar i Forskning och Framsteg. Genmålet saknar noggranna exemplifieringar, men sådana kan naturligtvis tas fram, om det är önskvärt, fast det tar litet tid.

Vi gör en återblick på tidskrifter som försvunnit. I dem kunde man hitta åtskilligt av värde. Men det är inte lätt att hålla en liten tidskrift igång. Intresset från publikens sida har sällan motsvarat entusiasternas förhållsbedömningar och förhoppningar.

Det är tradition att Sökaren skriver om "alternativa nobelpriset". Jag tror att det kan vara ett viktigare pris än flera av nobelprisen. Ytterligare naturvetenskaplig kunskap behöver nog inte mänskligheten i lika hög grad som arbete av hög etisk kvalitet till

människors bästa. Människosläktet kan anses vara överutvecklat inom teknik och vetenskap i jämförelse med dess utveckling på det etiska området, där en underutveckling föreligger.

Beträffande New Age-rörelsen i Sverige är det min mening att den tyvärr har förändrats. New Age är inte idag vad den var omkring 1980. Vart tog intresset vägen för tänkare som Fritjof Capra, Peter Russell, David Bohm, Abraham Maslow, Pierre Teilhard de Chardin och Pitirim A. Sorokin? Deras djupa tankar bör hållas aktuella.

Sökaren fortsätter på sin linje att förena öppenhet med ett kritiskt ifrågasättande.

Jag förstår att många av er läsare främst vill ha ett "positivt" innehåll, som är er till glädje och inspiration. Och en stor del av Sökarens textinnehåll är ju också av det slaget. Men jag vill inte utesluta alla fakta och synpunkter, som är kritiska, för om jag gjorde det, så skulle jag lura er, och det ställer jag inte upp på. Ni läsare har rätt till allsidiga informationer på vilka ni kan grunda era egna ställningstaganden.

SM

Folk strömmade in i de olika föreläsningssalarna på Peace in Mind-festivalen. Foto: Åsa Freij.